Utropia

NOVEMBER 2007 | STUDENTAVISA I TROMSØ | NR 14 • UKE 46 • ÅRGANG 32

HYRER INN KONSULENTBYRÅ

Hyret inn konsulentbyrå for å evaluere arbeidsforholdene på filosofi.

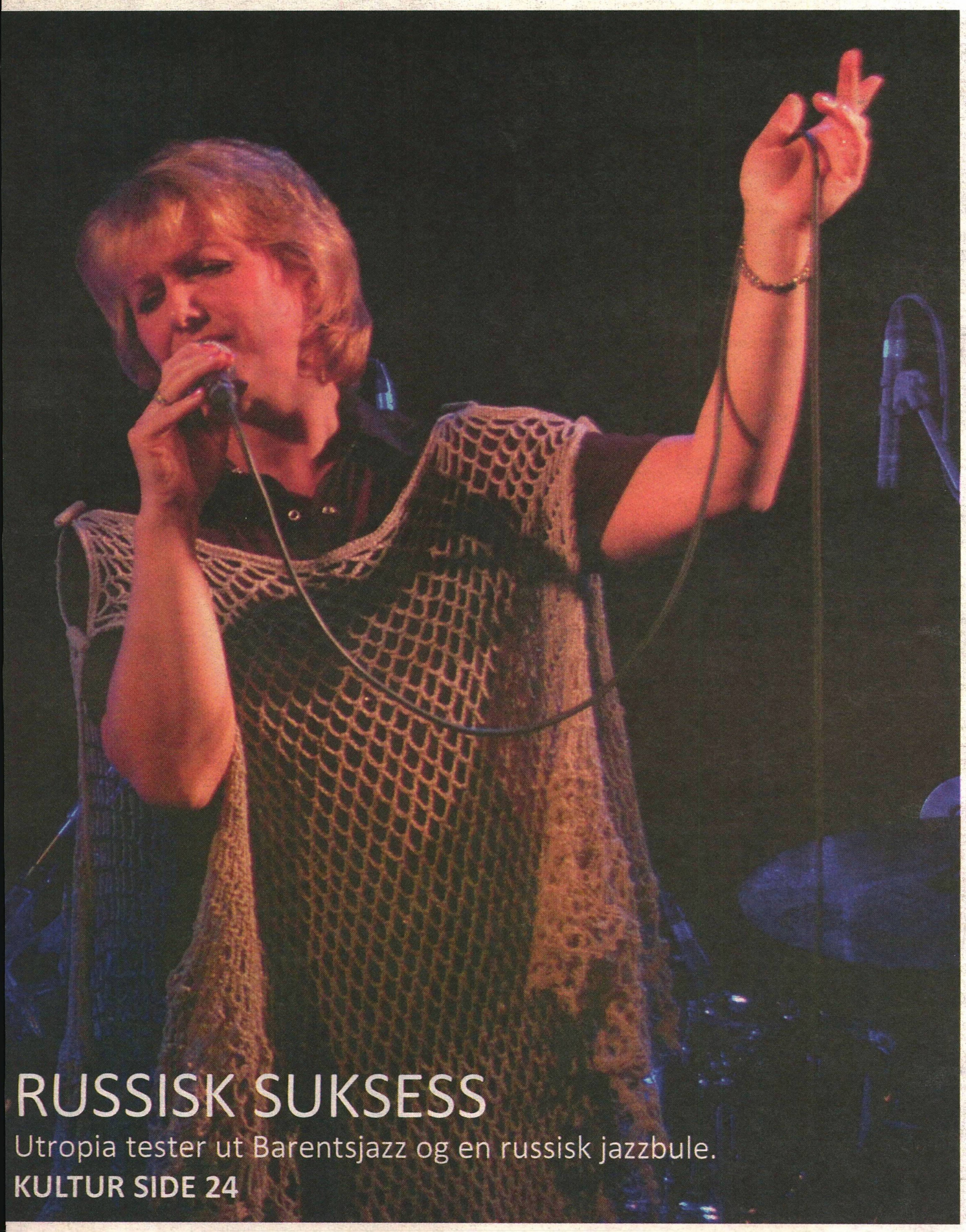
Nyheter side 7

ROMANDEBUTANT

Jens K. Styve er klar med *Eg, Ove Kvamme*.

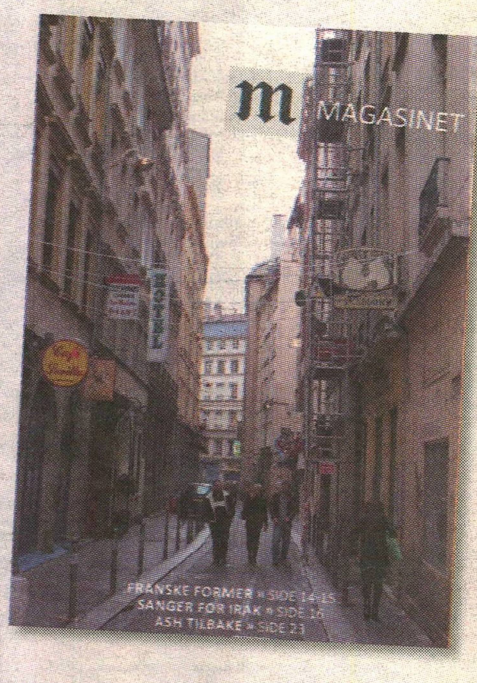
Kultur side 21

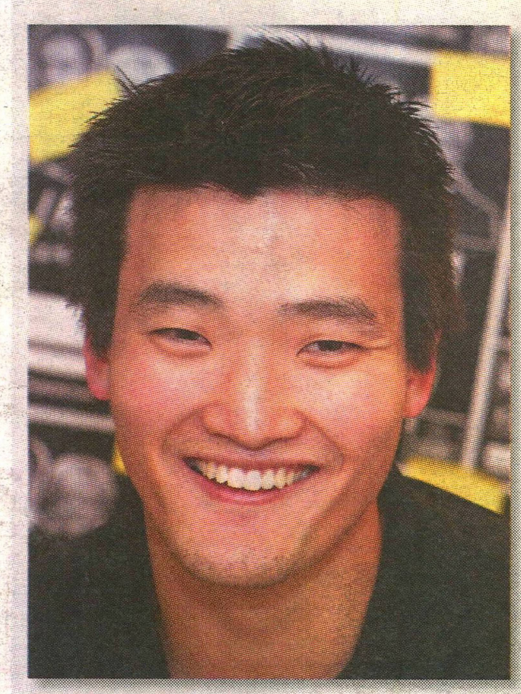
RUSSISK SUKSESS

Utropia tester ut Barentsjazz og en russisk jazzbule.

KULTUR SIDE 24

FRANSKE FORMER » SIDE 14-15
SANGER FOR IRAK » SIDE 16
ASH TILBAKE » SIDE 23

SPORT OG STUDENTER

Møt Jonas Soo Holm, sportsidiot og Studenttingsleiar.

Magasinet side 12-13

NEWS IN ENGLISH

French in Tromsø

Page 15

DYRISK

Taliban Airways er et av bandene som spiller for dyr.

Kultur side 20

BILLIGERE MIDDAG

SiTø lanserer billigere middag i sine kantiner.

Kultur side 21

Utropia

ANSVARLIG REDAKTØR
TALE SEVERINA HALSØR
redaktor@utropia.no

NYHETSREDAKTØR
JØRN NORMANN PEDERSEN
nyhet@utropia.no

KULTURREDAKTØR
INGE STEINE
inge@utropia.no

FOTOSJEF
MARIUS HANSEN
foto@utropia.no

LAYOUTSJEF
ALEXANDER PRESTMO
alexander@utropia.no

IT-ANSVARLIG
PÅL ANDREAS TOMTER
it@utropia.no

REDAKSJONEN
BAPTISTE GUYOT
BENEDIKTE AAS
DAVID JAREÑO
EIRIK HOVDE BYE
FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
GAUTE B. HOLMSLET
GRY ELISABETH MORTENSEN
HARALD B. ZEIGLER
IGOR INGVAR JAKOBSEN
INGA B. TØLLEFSEN
JENS HARALD KIELLAND
JOEP AARTS
KRISTIN TORGERSEN
LONE DYBDAL
MAGNUS A. HOLTE
MARIE S. JOHANSSON
MATS AAS
PABLO BENÉITEZ
RUNA HALSØR
RUNE ALEXANDERSEN
SIGRID M. HOHLE
SIRI GASKI
SIRIN S. OVESEN
TORA ALEXANDERSEN

UTROPIA
Universitetet i Tromsø
Teorifagbygget, hus 2
9037 Tromsø
Telefon: 77645900
Telefaks: 77645199
www.utropia.no
utropia@utropia.no

TRYKK
Nr1 Trykk Tromsø
ISSN: 0806-9611

Pressens faglige utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040

Utropia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg ramma av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Utropia utgis med støtte over semesteravgifta hver 14. dag med et opplag på 4000 eksemplarer.

SI DIN MENING
Kronikk maks 5000 tegn inkl. mellomrom.

Kommentar maks 3000 tegn inkl. mellomrom.

Debattinnlegg maks 2500 tegn inkl. mellomrom.

TIPS OSS!
De to beste tipsene dette semesteret blir belønnet med gavekort fra Akademisk Kvarter.

REDAKSJONSMØTE
Onsdag 14. november kl. 20:00, 3. etasje på Driv.

Mandag 19. november kl. 16:15 på desken like ved Café Bodega, Teorifag vbygget, hus 2.

pressens faglige utvalg PFU

TALE SEVERINA HALSØR
ANSVARLEG REDAKTØR

LEIAR

KVEN SKAL AVGJERE FRAMTIDA?

Etter nok ein omgang med kutt i dei frie midla i stønaden til universiteta frå statsbudsjettet, er det på ny aktuelt å stille spørsmålet om kven som skal finansiere forskinga i Norge. Di meir av stønaden som er knytta opp til forskingsresultat, di svakare står mangfaldet i grunnforskinga. I tillegg ønskjer politikarane å få næringslivet meir på banen, men om det er dei som skal finansiere forskinga vil dei også vere med å avgjere kva for nokre fagfelt som skal forskast på. Sjølv om forskarane er sjølvstendige og næringslivet ikkje legg føringar for resultata, vil næringslivet ikkje finansiere forsking innanfor fagfelt som er uinteressante i ein økonomisk samanheng. I tida der basisstønaden til universiteta er kutta, vil vi kunne få ei vriding mot forsking som er meir attraktiv for næringslivet, og ikkje alltid i samsvar med samfunnets behov og maksimal utnytting av eksisterande forskingsmiljø.

Det er ei kjennsgjerning at marknaden oftast oppererer med eit kort tidsperspektiv. Den vil difor ikkje sjå nytten av å investere innanfor deler av grunnforsking eller forsking innanfor fagmiljø som ikkje er rekna som lønsame på eit noverande tidspunkt. Denne forskinga er likefullt viktig, både fordi kunnskapen i seg sjølv har ein verdi, men også fordi vi aldri vil vite kva for ein kunnskap vi kan komme til å trenge i framtida. Let vi marknaden avgjere kva fagfelt og tema som er verdt å forske på, vil vi komme til kort seinare, og vi vil gå glipp av viktig kunnskap om ting ein ikkje alltid kan tene pengar på som direktør, men som samfunnet vil tene på. At vi i dag har ein situasjon der forskinga ikkje er knytta opp i tingingsverk frå bedrifter, som rektor Aarbakke seier i eit intervju i denne utgåva, er veldig bra, men det gjer det ikkje mindre relevant å stille spørsmålet om kven som skal legge premissa for forskinga i framtida. Det er no vi kan hindre ei slik vriding mot privat finansiering av forskinga.

Som milliardær Jens Ulltveit-Moen seier til Aftenposten «Hvis jeg var interessert i å støtte et helt allment forskningsområde, så hadde jeg like gjerne gitt penger til statsbudsjettet». Då er det opp til politikarane å ta utfordringa frå Ulltveit-Moen. Hent inn litt meir av overskotet til dei rikaste nordmennene i statskassa og fordel pengane over statsbudsjettet til grunnforsking på universiteta i Norge, slik at vi får ein betre balanse mellom statleg og næringslivsfinansiert forsking. Berre på den måten vil behovet for både no- og framtidas kunnskap vere sikra.

ET NORGE I KRIG

KOMMENTAR
TEKST: JØRN NORMANN PEDERSEN
ILLUSTRASJON: MARIE S. JOHANSSON

Norge er i krig. Situasjonen som lå til grunn for Soria Moria-erklæringen fra 2005 eksisterer ikke lenger. Skillet mellom Operation Enduring Freedom og den NATO-ledede ISAF-styrken er for lengst en saga blott. Men forestillingen om det fredelige Nord-Afghanistan og det krigsherjede Sør-Afghanistan er fremdeles riktig. De norske bidragene er kun i nord, langt fra selve krigen. Eller?

Norges planlagte troppebidrag på 100 infanterister og to-tre helikoptre til Meymaneh i nord og 150 spesialstyrker til Kabul vitner om noe helt annet. Samtidig ser man at NATO planlegger nye, store offensive operasjoner nord i landet, hvor også norske soldater vil bidra. En norsk soldat ble nylig drept i samme område. Å snakke om det fredelige nord, i motsetning til det krigsherjede sør, blir i beste fall naivt.

Faktum er at Norge de facto bidrar til krig i *hele* Afghanistan. ISAF overtar mer og mer av det som tidligere var OEFs operasjonsområder. Norske bidrag nord i landet leder til at man avløser andre NATO-styrker til krigføring i sør. Hvem vet hva de 150 spesialstyrkene i Kabul vil bli brukt til? Norge sendte i fjor F16-kampfly til Kabul, som neppe ble brukt for å patruljere gatene. Premisset for kompromisset mellom Ap, Sp og SV i Soria Moria om Afghanistan er brutt, for lenge siden. Nå er det iallefall vanskelig å benekte sannheten: Norge deltar – direkte og indirekte – i offensiv krigføring.

Samtidig sier til og med representanter fra den norske regjeringen at det ikke finnes noen militær løsning på konflikten. NATO mangler fullstendig legitimitet hos sivilbefolkningen, spesielt i sør. Hamid Karzais regjering er besatt av narkobaroner og krigsforbrytere, og har knapt legitimitet i egen hovedstad. Likevel pumpes flere militære midler inn i landet. Klassekampen melder 8. november at Norges militære bidrag opptrappes, mens bistanden sakker akterut. Samtidig rapporteres det at Afghanistans økonomi er 90 prosent avhengig av utenlandsk bistand.

Det er derfor viktig å aktualisere debatten rundt NATOs rolle for norsk sikkerhets- og utenrikspolitikk. Er vi tjent med å være bundet opp i en allianse med en stormakt som bryter internasjonal rett, driver angrepskrig, okkupasjon og krigshissing? Er vi tjent med å bidra til «en krig mot terror», som i realiteten avler mer terror, ustabilitet og tragedie? Taliban-elementer vinner terreng i Afghanistan, og det er ikke på tross av den militære innsatsen fra NATO, men heller på grunn av den. Likevel er debatten om Norges forhold til NATO og strategien i Afghanistan nærmest fullstendig fraværende.

– SKREMMETAKTIKK PÅ SFV-1050

Marie Louise Denvik, bachelorstudent i samfunnsplanlegging, er provosert over hvordan undervisningen foregår på det obligatoriske emnet SVF-1050.

OPPGITT: Marie Louise Denvik mener undervisningen på SVF-1050 er for dårlig.

Bachelorstudent i samfunnsplanlegging og kulturforståelse, Marie Louise Denvik, er provosert over hvordan undervisningen på det tverrfaglige emnet SVF-1050: Samfunnsvitenskapelige metode, foregår. Advarsler om emnets vanskelighetsgrad og strykprosent gjør at man mister fullstendig motivasjon, er et gjennomgående tema hver forelesning og seminargruppe. – Dette knuser ethvert fragment av optimisme og engasjement man har for å gjennomføre faget. Det er svært provoserende. Skremselstaktikk er ingen god form for læring, verken i barnehagen eller på et universitet, forteller Denvik.

SVF-1050 er obligatorisk for alle bachelorstudenter i statsvitenskap, sosiologi, samfunnsplanlegging, helseadministrasjon og pedagogikk. Faget er delt opp en kvalitativ og kvantitativ metode, hvor sistenevnte involverer mye statistikk og formelregning.

– Faglig lavmål

I følge Denvik er det ikke bare skrekkpropaganda om fagets strykprosent og vanskelighetsgrad som provoserer, men også det faglige innholdet i undervisningen.

– Formidlingen av pensum blir holdt på et minimumsnivå hele tiden, og vi blir fortalt at man ikke nødvendigvis trenger å skjønne det man holder på med, bare man pugger og husker kronglete og fagtunge formler. Dette er en holdning jeg har vanskelig for å skjønne hører hjemme på et universitet, sier hun. – Konsekvensen er fordumming og slukking av den minste gnist av mot og velvilje, fortsetter Denvik.

Særlig fagets kvantitative metode er det store problemet, ifølge studenten. Med en strykandel på 20 prosent, er faget et stort stressmoment for mange bachelorstudenter.

– Det er åpenbart at undervisningsformen ikke fungerer når man har en så høy strykprosent, men enda har det ikke blitt gjort noe, sier Denvik oppgitt, som tror tettere samarbeid mellom studenter og lærere ville forbedret situasjonen betraktelig.

– Jeg sitter med følelsen av at man galant hopper bukk over en viktig del av læringsprosessen, avslutter hun oppgitt.

Krevende med statistikk

Den kvantitative metoden på SVF-1050 har vært gjenstand for mye stress hos mange bachelorstudenter. Likevel er den matematikken man tar i bruk, pensum på ungdomsskolen, opplyser Sissel Eriksen, én av emnets faglige ansvarlige.

– Når man ikke har regnet statistikk, gjennomsnitt også videre på mange år, så kan det fort oppfattes som vanskelig. Så jeg skjønner mange studenter synes faget er kronglete og krevende, sier hun, og fortsetter: - Statistikk representerer ofte mye arbeid, og jeg skjønner at elever kan bli demotiverte. Når det er sagt, så mener jeg undervisningen fungerer, men for å bli godt likt må man være pedagog av det helt store. Sånn sett er det en ganske utakknemlig jobb, å få studentene til å forstå det de ikke forsto av matte på grunnskolen.

Hva kunne vært gjort for å bedre strykprosenten?

– Jeg er glad for at vi har den svarprosenten vi har for at man skal kunne stå på faget. Mange av de som stryker, stryker nok rett og slett fordi de ikke kan det de skal kunne. Når det gjelder undervisningen, så er det mulig vi tar en del for gitt når det gjelder studentenes forhåndskunnskaper. Det viktigste er likevel å ikke være for nervøs, det er ikke så vanskelig, avslutter Eriksen.

Tekst: Jørn Normann Pedersen
Foto: Marius Hansen

NOTISER

Miljøkatastrofe i Svartehavet

Lange strekninger av strendene langs den russiske svartehavskysten er tilgriset av olje etter at en oljetanker havarerte i kraftig uvær i helgen, melder NRK. På de verst rammede strekningene forsøker rundt 100 arbeidere å spa vekk det verste oljesølet. – Skadene er så store at det er vanskelig å vurdere dem, men det nærmer seg en økologisk katastrofe, sier guvernøren i regionen Krasnodar, Alexander Taksjyov. NRK opplyser at 30.000 fugler har strøket med, i tillegg til store mengder fisk.

Klar for nye tiltak

Fire år er gått siden EFTA-domstolen satt en stopper for øremerking av vitenskapelige stillinger for kvinner. Nå varsler imidlertid den nyutnevnte Forsknings- og utdanningsministeren Tora Aasland at hun vil ta opp kampen igjen. Aasland sier til Klassekampen at hun er i full gang med å få undersøkt hvilke tiltak man kan iverksette uten at de krasjer med EU-/EØS-regelverket. – Dette handler om viktig likestillingspolitikk, sier Aasland til Klassekampen.

Spesialstyrker til Afghanistan

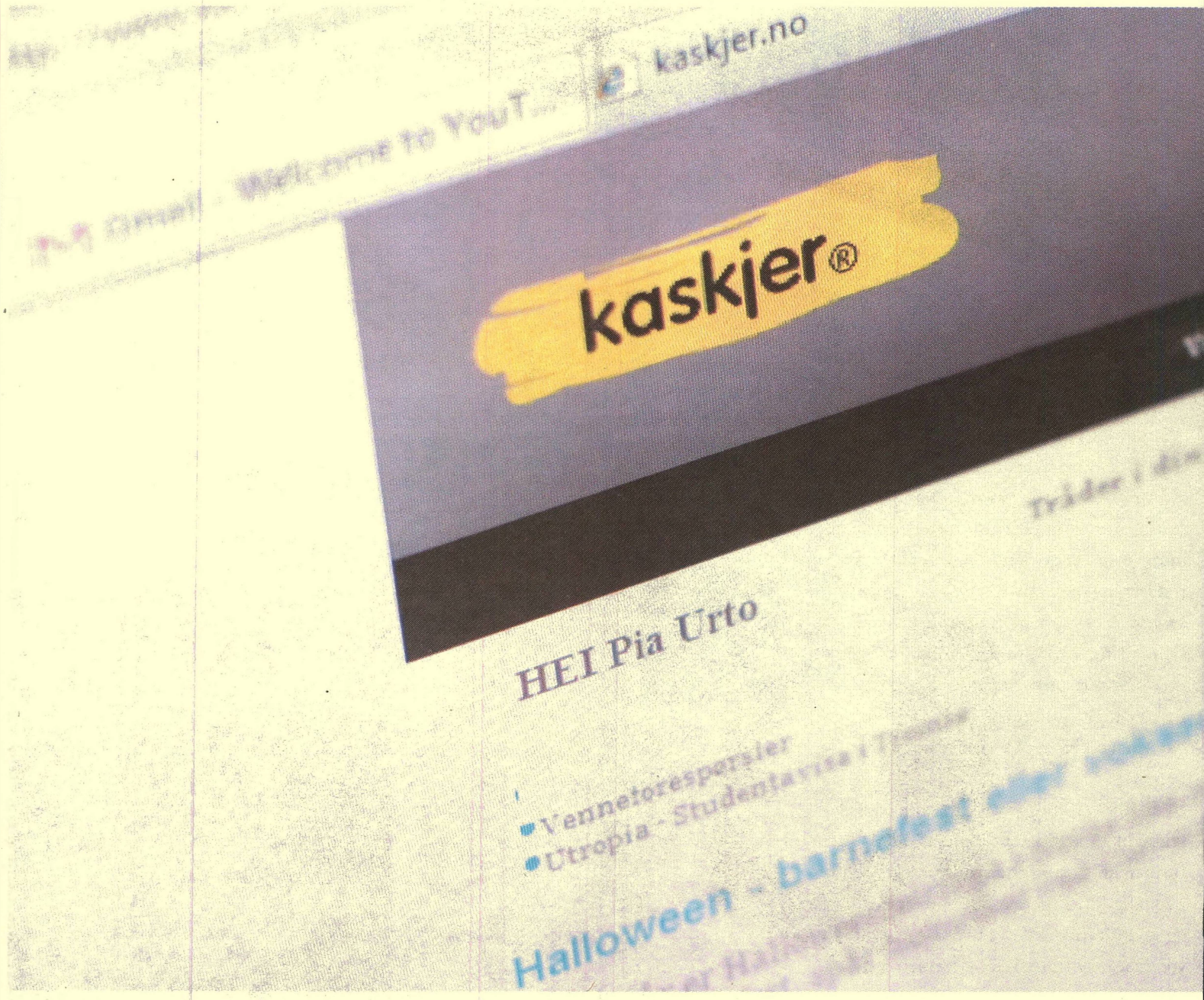
De norske spesialstyrkene vil bli sendt tilbake til Afghanistan, etter sterke ønsker fra NATO, melder VG. Foruten spesialstyrkene vil også Norge trappe opp sitt engasjement nord i landet. – Det er en sterk militær begrunnelse for dette trekket, ved at vi trenger kampstyrker for å demme opp for Taliban og opprørere, sier en militær kilde til VG.

Det skal ikke være bestemt hvilken del av Afghanistan spesialstyrkene vil operere i.

– For lite åpenhet

Lite åpenhet i samarbeidet mellom oljeselskaper og myndigheter kan bli et problem for StatoilHydro under Sjtokman-utbyggingen, mener Bellona. – Det er vanskelig at det ikke er noen uavhengige miljøvernmyndigheter i Russland. Ikke har de eget departement, og ikke er det noen egen minister, sier Kristin Jørgensen, Russlandsrådgiver i Bellona til NRK.

Bellona er kritisk til at StatoilHydro nå går inn i et omfattende samarbeid med den russiske gassgiganten Gazprom på Sjtokmanfeltet i Barentshavet. Miljøstiftelsen mener det norske oljeselskapet kan bli overkjørt av et regelverk som blir brukt tilfeldig og som er komplisert og uoversiktelig.

FLOPP: UiTs nettsatsning Kaskjer.no har ikke gått helt som forventet sålangt.

UITS NETTSAMFUNN – EN FLOPP?

I høst lanserte Universitetet i Tromsø nettsamfunnet Kaskjer.no. Målet var å nå ut til kommende studenter ved Universitetet, men resultatet har så langt uteblitt.

I stedet for den tradisjonelle rekrutteringsstrategien, som ofte involverer stands på utdanningsmesser og reklame, valgte Universitetet i Tromsø (UiT) i år en ny tilnærming. Som første universitet i Norge lanserte de nettsamfunnet Kaskjer.no. Målet er at dette skal fungere som en forum for potensielle studenter seg i mellom og ansatte, hvor de kan stille spørsmål og bli kjent med hverandre. – Bakgrunnen var å skape en møteplass hvor studentene kan bygge relasjoner til den fremtidige studiehverdagen sin. Vi har lært opp svært mange ansatte til å fungere som moderatorer og bruke nettstedet aktivt, forteller Stein Gunnar Bondevik, kommunikasjonsdirektør ved UiT.

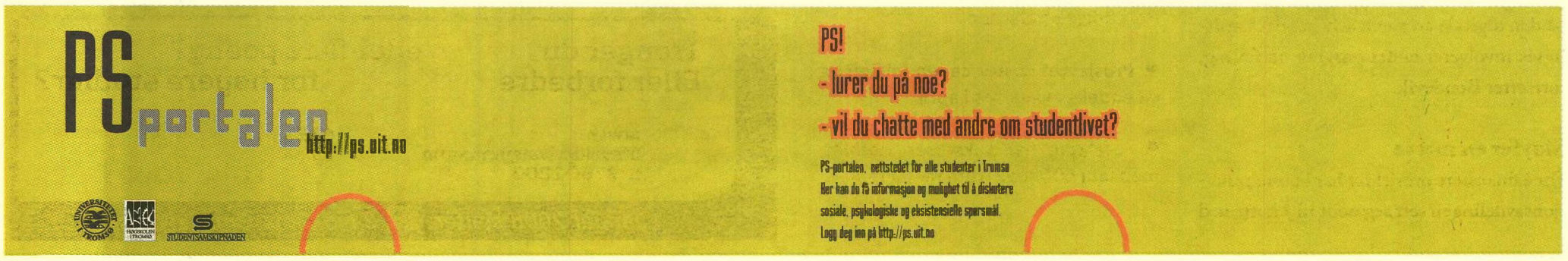
- Prematur lansering

Det helt store resultatet har Kaskjer.no imidlertid ikke kunnet vise til. Med i underkant av 600 medlemmer og relativt laber aktivitet, innrømmer Bondevik at det ikke har vært ønsket effekt så langt. – Vi var vel kanskje noe premature med lanseringen, forteller kommunikasjonsdirektøren.

Kaskjer.no ble lansert med en elevkalender myntet på videregående elever, hvor de gjennom en kode i kalenderen kunne registere seg på nettsamfunnet. Bondevik tror mye av den foreløpige floppen ligger i at elevkalenderen ikke slo helt an. Han mener imidlertid det blir feil å felle noen dom over prosjektet allerede nå. – Arbeidet vil gå frem til 15. april neste år, og vi vil kjøre en stor satsning neste semester. Det er derfor vanskelig å si nå hvorvidt vi har lykkes eller mislykkes, siden vi står midt i et arbeid. Mange av de ansatte har vært veldig motiverte for å jobbe med nettsamfunnet, så jeg er positiv, sier Bondevik, som også forteller at det endelige målet er minst 3000 registerte medlemmer.

– Jeg tror dette er et realistisk tall. De 600 som allerede har registrert seg vil utgjøre et godt grunnlag for den videre satsningen, fortsetter han.

Savner markedsatsning

Studentstyret ved UiT mener Universitetet mangler en helhetlig markedsstrategi og rekrutteringsplan, og mener Kaskjer.no må være en del av et helhetlig prosjekt om det i *det hele tatt skal* fungere.

– Som enestående tiltak for å rekruttere studenter tror jeg nok ikke dette er tilstrekkelig, forteller Øyvind Mikalsen, studentstyreleder ved UiT. - Jeg mener man bør bli bedre på å synliggjøre hva som gjør Tromsø til en god studentby, og ikke minst hva som gjør Universitetet i Tromsø til et godt universitet. Fokuset på de faglige tilbudene er for dårlig, noe som blir helt feil. Jeg tror dette vil vært en bedre ende å starte i, enn et nettsamfunn, fortsetter studentstyrelederen.

Bondevik forsikrer imidlertid Utropia om at lanseringen av Kaskjer.no ikke er det eneste virkemidlet Universitetet tar i bruk for å nå potensielle studenter.

– Vi tar ikke sjansen på at dette skal være vårt eneste ben for å nå studiesøkende. Vi ser på det som en del av en "markedsmiks", hvor vi også driver rekruttering og markedsføring gjennom de tradisjonelle kanalene, forteller han. – Samtidig mener jeg det er viktig å poengtere at vi som første universitet i Norge beveger oss så aktivt inn på den digitale arenaen, selv om det naturligvis involverer endel prøving og feiling, fortsetter Bondevik.

Sløyfer én messe

For å finansiere prosjektet har kommunikasjonsavdelingen sett seg nødt til å kutte ned på en av utdanningsmessene de vanligvis har pleid å delta på. Bondevik mener dette ikke nødvendigvis er en negativ ting.

– Jeg tror nok at ordningen med messer, slik vi kjenner den idag, er på vei ut. Hvis jeg skal få være litt visjonær, tror jeg digitale møteplasser vil ta over i økende grad. Sånn sett er vi tidlig ute, noe jeg synes vi fortjener cred for, sier han og fortsetter: – Satsningen på Kaskjer.no koster i overkant av én million, men på sikt tror jeg nok vi kommer til å spare penger på dette, hvis det slår an. Da kan vi slippe store reise- og annonseringsavgifter, i tillegg til fordelen med å kommunisere direkte med unge folk, noe jeg tror det blir satt pris på.

– Vi får se hvor langt det går. Jeg er ganske sikker på at vi ikke har funnet formelen, men vi har iallefall begynt på veien, avslutter Bondevik.

Tekst: Jørn Normann Pedersen
Foto: Marius Hansen

FAKTA

- Kaskjer.no ble lansert tidligere i høst av Universitetet i Tromsø som et forsøk på å opprette en møteplass for fremtidige studenter.
- Prosjektet koster ca. en million og vil endelig evalueres i april.
- Foreløpig har suksessen uteblitt, med kun 600 registrete medlemmer.

NØGD LOPPESJEF

NØGD: Cathrine Tuft er størnøgd etter loppemarknaden for internasjonale studentar.

For å sikre at dei internasjonale studentane skal kunne nyte vinteren i Tromsø, delte Studentstyret ut gratis vinterklede på campus.

8. november arrangerte studentstyret loppemarknad på campus, der berre internasjonale studentar var inviterte. Etter å ha samla inn vinterklede og -utstyr frå Tromsøfolk i nokre veker, delte dei ut kleda, skia, skoa og nokre koppar og fat gratis til internasjonale studentar. Studentane kunne så gi ein liten donasjon til Amnesty International som takk, og det gjorde dei. Til saman kom det inn i overkant av 1500 kroner i løpet av dagen, kan Cathrine Tuft, internasjonalt ansvarleg i Studentstyret, fortelje. – Tanken bak loppemarknaden er å skaffe dei internasjonale studentane varme nok klede til å leve i Tromsø om vintaren, utan at dei blir ruinert. Mange av dei kjem frå land der varme vinterklede ikkje er å få tak i og vinterklede i Norge er veldig dyrt.

Korte opphald

Mange av dei internasjonale studentane som kjem til Tromsø, skal berre bu her ei kort stund, det er ein av årsakane til at loppemarknaden kom i stand. – Mange av studentane kjem frå land med ein dårlegare økonomi enn Norge, forklarar Tuft. Når dei så berre skal bruke alle kleda og utstyret ei så kort stund, er det greit å sleppe å betale for det.

Studentstyret har arrangert fleire slike loppemarknadar, sist i august like etter studentane var komne, då fekk dei inn over 6000 kroner. Og når det kjem eit nytt kull med internasjonale studentar i januar, er dei klare med nytt. – Vi er kjempenøgde med resultatet frå desse loppemarknadane, smiler Tuft. Alt tyder på at dei internasjonale studentane også er nøgde. På loppemarknaden 8. november gjekk alle som var innom, ut igjen med minst to bæreposar kvar. Somme hadde til og med fått med seg eit par ski. I tillegg var både kjøkkenutstyr og sengetøy populært, sidan dei fleste av studentane bur på hyblar utan noko slikt utstyr.

Tekst: Tale Severina Halsør
Foto: Marius Hansen

Trenger du realfag eller flere poeng?
Eller forbedre grunnlaget for høyere studier?
www.
frisvoldprivatgymnas.no
tlf 7760 1800
Frisvold PRIVATGYMNAS
Januar 2008 starter: 3kj, 3 bio, 3mx, 3mz, 2fy, 2sk.

PRESTISJEFYLT JUSSKONKURRANSE

5. november gikk finalen i prosedyrekonkurransen ved Det juridiske fakultet av stabelen. Arrangørene og deltagerne er fornøyde.

Den tradisjonsrike prosedyrekonkurransen ble arrangert for ellevte gang ved Universitetet i Tromsø dette semesteret. Etter finalen 5. november sto ett lag fra Tromsø igjen klar for å konkurrere for nasjonal prestisje og plass i den internasjonale finalen. Konkurransen er arrangert av The European Law Students' Association (ELSA), som er den største uavhengige organisasjonene for jusstudenter i verden. – Prosedyrekonkurransen har en viktig rolle for å skape engasjement rundt faglige spørsmål blant jusstudenter. I tillegg er det veldig god øvelse, forteller Line Johanna Landa Hanøy fra ELSA.

God oppslutning

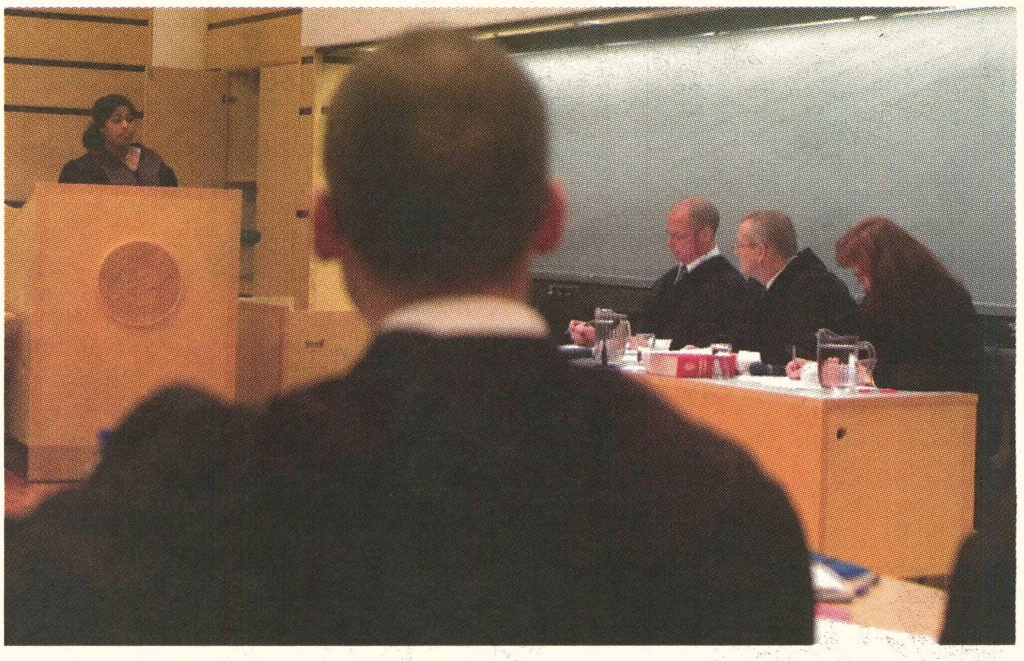
Landa Hanøy forteller at oppslutningen rundt årets prosedyrekonkurranse var svært god på tilskuersiden med sprengt kapasitet på auditoriumet under noen runder. – Det var imidlertid litt vanskelig å få tak i deltagere. Det er kanskje litt høy terskel for å delta, noe som er litt siden det jo bare er øvelse og ganske gøy. Men med litt offensiv rekruttering endte vi til slutt opp med seks lag med to deltagere hver, noe vi kan se oss fornøyd med, sier Landa Hanøy.

Nasjonale finale

Konkurransen er lagt som en cup, hvor lagene slår hverandre ut til to står igjen til finalen. Lagene får en sak i hver runde, hvor de skal presentere en side til et dommerpanel, som så bestemmer hvem som går videre. Blant dommerne i år var Høyesterettsdommer Jens Edvind Skoghøy, som deltok i panelet i finalen.

Årets vinnerlag besto av Ole-Martin Jensen og Glenn Robertsen, begge fra 4. avdeling juss. De går videre til den nasjonale finalen i Oslo i februar neste år, som går over to dager. Her skal de møte vinnerlagene fra Oslo og Bergen. – Vi ser veldig fram til det, forteller finalevinner Glenn Robertsen.

– Det er veldig stas å ha vunnet i Tromsø. Folk har lagt mye arbeid i dette, inkludert oss selv, spesielt til finalerunden, fortsetter Robertsen.

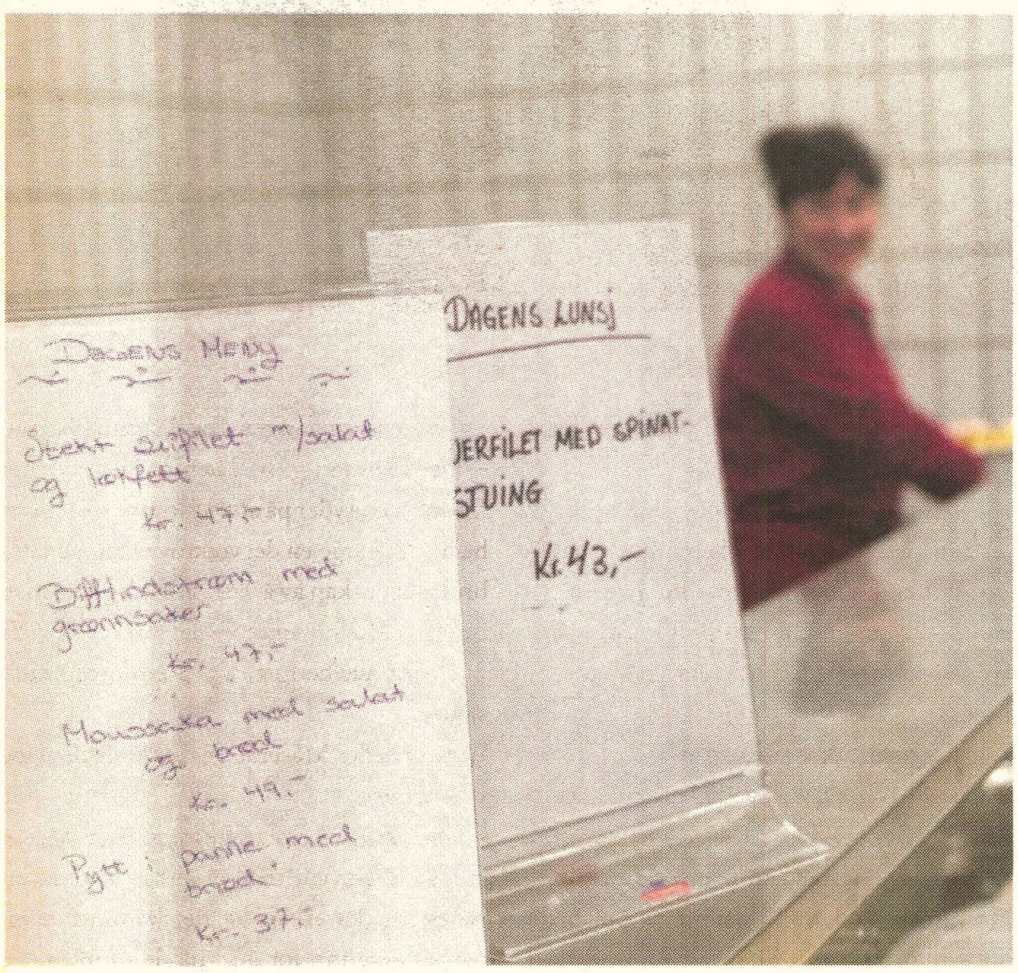

SPENNENDE: Hard konkurranse under årets finale i prosedyrekonkurransen

Han håper flest mulig jusstudenter ser nytten av en slik konkurranse og håper flere deltar til neste år. – Det er veldig lærerikt og man får mye faglig utbytte av å delta. Man får testet seg på de fagområdene man har vært gjennom på studiet. I tillegg er det veldig bra at man får erfaring med selve prosederingen, det vil si å stå i en rettsal. Det er jo dette man møter senere i arbeidslivet, avslutter han.

Tekst: Jørn Normann Pedersen
Foto: Jørn Normann Pedersen

BILLIGERE MIDDAG I KANTINENE

Kantinene i MH-bygget og Teorifagsbygget vil nå daglig ha en billig middagsrett.

Universitetsstudentene har tidligere vært vant med å måtte betale 50 til 60 kroner for en middagsrett i MH-kantina og Teorifagskantina, men fra nå av vil kantinene tilby en billigere matrett hver dag. – Studentene har etterlyst billigere mat, og vi har nå begynt med en daglig rett som ligger på under 40 kr, sier Svein Håkon Johansen, kantinesjef i Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø).

Senker ikke kvaliteten

Initiativtakeren bak dette tiltaket er Tom Erik Forså, velferdsansvarlig i studentstyret.

– Studentstyret og Forstå tok opp forslaget om billigere middag med oss, og vi syns det er et godt forslag og vil se om studentene kommer til å bruke dette tilbudet. Vi har hatt billigere mattilbud før, og nå vil vi gjeninnføre det tilbudet, foreller Johansen.

Vil billigere mat senke kvaliteten på maten?

– Selvfølgelig blir det bra mat, men det sier seg selv at det ikke blir noe gourmetmat for en så lav pris. Vi kommer nok til å satse på pastaretter og lignende som ikke er så dyrt å produsere.

50-60 kroner er for dyrt

Velferdsansvarlig Tom Erik Forså er godt fornøyd med at forslaget hans nådde frem.

– Vi har sett på undersøkelser for Studentsamskipnaden hvor studentene har evaluert kantinetilbudet, og der kom det klart frem at studentene er misfornøyd med prisnivået i SiTøs kantiner, sier han.

Etter et møte med de driftsansvarlige for kantinene, ble studentenes behov for et rimeligere kantinetilbud signalisert fra studentstyrets side.

– De hadde stor forståelse for situasjonen, derfor ble det uten problemer enighet om et billigere middagstilbud. Dette tilbudet kommer ikke til å gå ut over andre tilbud. Det kan jo hende at etterspørselen øker nå som det blir rimeligere, sier Forså, og forteller videre at dette er en prøveperiode og at tilbudet skal bli evaluert.

– Vi skal ha et nytt møte 22. november der vi skal se hvordan dette har gått. Har det gått greit vil selvsagt tilbudet fortsette. Når det er sagt, er det viktig at studentene gir tilbakemelding om eventuelle andre behov.

– Bra for heltidsstudenten

Tidligere kan det ha virket som om middagsprisene i kantinene var mer for ansatte enn for studenter. Forså tror lavere priser vil gjøre studiehverdagen litt enklere for studentene.

– Dette er bra for studenter med dårlig råd. Vi må ta hensyn til den lave studiefinansieringa som ikke har gått noe særlig opp i forhold til prisnivået. Med høye middagspriser blir flere studenter tvunget til å dra hjem for å lage seg middag, men med lavere priser sparer de noen kroner og kan bruke lenger tid på campus, enten det er snakk om lesesalen, treningssenteret Kraft eller andre ting. Lave priser gir bedre kvalitet for studentene, spesielt heltidsstudenten, avslutter Forså.

Tekst: Benedikte Aas
Foto: Jørn Normann Pedersen

FILOSOFI-EVALUERING

BREIVIKLIA: Institutt for filosofi er preget av konflikt og dårlig arbeidsmiljø, hevder flere studenter og ansatte.

Det er ingen hemmelighet at konflikt og dårlig arbeidsmiljø har prega Institutt for filosofi de siste årene. Nå skal et privat konsulentselskap inn for å foreslå endringer på instituttet.

De siste ukene har Utropia vært i kontakt med en rekke studenter og faglige ansatte på Institutt for filosofi, som forteller at vanskelig arbeidsmiljø og konflikt har prega instituttet de siste årene. Klagemålene til studenter og ansatte varierer, men felles for dem alle er at de forteller at de ikke føler at de våger å ta faglige diskusjoner og uenigheter opp internt på instituttet, og de ønsker ikke å stå fram i Utropia, angivelig fordi de frykter represalier fra instituttledelsen. I fjor var det særlig innføringa av ny etikkbok i pensumet til ex. phil som skapte kontroverser på instituttet. I en undersøkelse gjort av Arbeidstilsynet på hele universitetet, bet tilsynet seg særlig merke i problematiske forhold på filosofiinstituttet.

Instituttlederen uenig

Instituttleder Atle Måseide er ikke enig i at tingenes tilstand er så dårlig på instituttet.

– Det er alltid uenigheter i faglige miljøer, og uenighetene som fulgte i kjølvannet av etikkpensumdebatten i fjor var ikke større enn hva som er vanlig over alt, mener han. Han mener hans rolle under prosessen ikke var kritikkverdig. Ei heller vil ha si at arbeidsmiljøet på instituttet er konfliktfylt.

– For at det skal kunne kalles en konflikt må det jo være noen som er i tottene på hverandre. Siden det ikke er noen i tottene på hverandre er det ingen konflikt, poengterer han og fortsetter: – Jeg tror ikke det er alle som har tatt inn over seg hva Kvalitetsreformen innebærer. Etter reformen har instituttlederen ansvaret for det faglige tilbudet på instituttet, inkludert pensum.

Han mener han behandla pensumsaken i fjor på en bra måte.

– Jeg kunne tatt en avgjørelse over hodet på hele instituttet. Det gjorde jeg ikke. Det ble oppsatt en komité som instillte på den nye etikkboka, en instilling som ble tatt videre til instituttstyret, hvor den ble vedtatt.

Uavhengige konsulenter

Petter Nafstad, dekan ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet, er klar over det motsetningsfylte arbeidsmiljøet på instituttet, men ønsker ikke å ta stilling til personalforhold der nå.

– Men det er riktig at det er et dårlig miljø nede på filosofi. Det er fra universitetsledelsens side blitt hyret inn et eksternt konsulentbyrå som skal evaluerer forholdene på instituttet og komme med endringsforslag, opplyser han.

Universitetsdirektør Lasse Lønnum bekrefter at konsulentselskapet har blitt hyra inn etter gjennomgangen fra Arbeidstilsynet.

– Det har vært gjort funn på Institutt for filosofi som tyder på at ting kunne vært gjort bedre. Vi har jo en del verktøy vi kunne tatt i bruk i egenskap av å være arbeidsgiver, men i dette tilfelle mente vi det være best å få inn noen uavhengige for å evaluere situasjonen.

Instituttleder Måseide ønsker konsulentene velkommen.

– Selv om jeg mener arbeidsmiljøet ikke er mer konfliktfyllt enn på andre institutter, synes jeg det er fint at det kommer noen uavhengige inn for å se på de problemene vi har her, for noen problemer er det jo, sier han før han avslutter: – Jeg har prøvd å holde meg så langt unna dette som mulig for å ikke bli beskyldt for å prøve å påvirke retningen av evalueringa.

Tekst: Magnus Aamo Holte
Foto: Arkiv

FILANTROPI PÅ FRAMMARSJ

Milliardær Stein-Erik Hagens donasjon på 100 millioner til forskning på en sjelden leversykdom har igjen aktualisert debatten om det privates innflytelse på offentlig forskning. – Grunn til å være skeptisk, mener Sosialistisk studentlag ved UiT.

Etter at milliardær Stein-Erik Hagen donerte 100 millioner til forskning på en sjelden leversykdom, er debatten om private investeringer og påvirkning på forskning igjen reist.

Donasjonen utløser den såkalte gaveforsterkningsordningen, hvor staten legger 25 prosent av donasjonen til beløpet, noe som i Hagens tilfelle vil si 25 millioner ekstra i offentlige midler til akkurat dette forskningsprosjektet. Aftenposten reiser i en artikkel 3. november spørsmålet om hvorvidt rike privatpersoner skal få styre offentlige midler mot et begrenset forskningsfelt.

Universitetet i Tromsø mottok i begynnelsen av 2007 en donasjon på 100 millioner fra Bergen-milliardær Trond Mohn. I likhet med Stein-Erik Hagens donasjon ble også denne summen 25 prosent høyere gjennom gaveforsterkningsordningen. De ble derimot ikke peilet inn på et bestemt forskningsfelt, men bundet opp i et forskningsfond.

Hilser donasjoner velkommen

Jarle Aarbakke, rektor ved Universitetet i Tromsø, hilser private donasjoner velkommen.

– Det er dette som er bakteppet for at Kristin Clemet innførte gaveforsterkningsordningen under den forrige regjeringen. Det er svært få rike mennesker i Norge idag som gir midler til forskning, og denne ordningen var ment å stimulere dette opp fra et nærmest absolutt nullpunkt, sier Aarbakke.

På spørsmålet om det er riktig at privatpersoner skal få dirigere offentlige midler gjennom gaveforsterkningsordningen, mener Aarbakke at vi er langt unna den dagen da dette blir et problem. – Hvis situasjonen er slik at store deler av norske forskningsmidler og -kapasitet ble bundet opp i private bestillinger, så hadde det vært svært betenkelig. Det er vi imidlertid milevis unna, og jeg synes man bør være glad for de donasjonene man faktisk får, sier han.

Tall fra Forskningsrådet viser at det mellom 2004 og 2006 ble gitt 541.1 millioner i gave til grunnforskningen i Norge. Aftenposten viser 3. november at den samlede formuen til Norges 20 rikeste er på 262.2 milliarder. – Det er mange rike nordmenn som kan lære av personer som Trond Mohn, er Aarbakkes reaksjon.

- Offentlig ansvar

Grunnforskningen ansees som et offentlig ansvar i Norge. Frithjof Eide Fjeldstad fra Sosialistisk studentlag (SSL), mener dette er et veldig viktig prinsipp.

– Enda de donasjonene man mottar formelt sett er uten føringer, så oppstår det gjerne et slags personlig bånd mellom giver og de som mottar, noe som potensielt sett kan føre til at man føler seg forpliktet, sier Eide Fjeldstad.

SSL-eren mener videre at private donasjoner kan bidra til å forsterke profittorientering og markedstankegangen innenfor forskningsmiljøene. - Får man en situasjon hvor forskning og satsningsområder delvis blir dirigert av et ønske om å motta støtte fra næringsliv og privatpersoner, så er det uheldig. De interessene som ofte ligger til grunn er gjerne i et kortsiktig økonomisk perspektiv, fremfor et mer langsiktig og samfunnsmessig et, advarer Eide Fjeldstad og referer til Aftenpostens artikkel, hvor milliardær Jens Ulltveit-Moen uttaler: "Hvis jeg var interessert i å støtte et helt allment forskningsområde, så hadde jeg like gjerne gitt penger til statsbudsjettet".

Han mener dette i kombinasjon med kuttene i basisbevilgningene til universitetene i Norge gjør at breddeuniversitetet kan havne i trøbbel i fremtiden. - Dette kan bidra til å styrke markedstankegangen innenfor forskningen og over tid kan det skvise ut mindre økonomisk "interessante" fag. Dette ville vært utelukkende negativt for breddeuniversitetet, sier Eide Fjeldstad.

Øyvind Mikalsen, studenstyreleder fra Moderat liste, mener også dette kan bli den ytterste konsekvensen. – Sulteforer man sektoren på samme måte som den rødgrønne regjeringen har gjort med de siste års kutt i basisbevilgningene, kan det over tid tvinge

forskningsinstitusjonene til å søke alternative investeringsmidler. Dette kan fort utgjøre en trussel mot den frie grunnforskningen og breddeuniversitetet, sier Mikalsen.

Studentstyrelederen mener imidlertid at hvis privatpersoner og næringsliv er villig til å støtte opp med premissfrie midler til forskning i Norge, så er det positivt.

– Så lenge forskernes frie rolle er ivaretatt, ser jeg ikke problemet med dette, sier han.

SSL er ikke enig med Moderat liste:

– Offentlig finansiering og ivaretagelse av den frie grunnforskningen er to sider av samme sak. Derfor er det svært synd at man får kutt i basisbevilgningene, for hvis dette vedvarer kan man få en situasjon hvor forskningsinstitusjonene avhengiggjør seg av private midler, noe som i praksis vil si privat innflytelse på offentlige forskningsinstitusjoner, noe SSL prinsipielt er imot, sier Eide Fjeldstad.

Viktig å være bevisst

Aarbakke forteller man kan dele forsknings- og næringslivsaspektet i to. Den første utgjør en situasjon hvor Universitetet i Tromsø kan bidra til næringslivsbasert forskning gjennom grunnforskningen. Et eksempel på dette er en samarbeidet mellom Fiskeriforskningen, bioteknologifirmaet Biotech og Universitetet i Tromsø.

– For det første er dette bra fordi vi får en plass hvor våre kandidater på PhD- og masternivå kan få jobb. For det andre er det positivt med et mer forskningsintensivt næringsliv, hvor næringslivet selv investerer penger og menneskelige ressurser i forskning. Her kan Universitetet bidra med kompetanse og partnerskap, forteller Aarbakke.

Den vanligste situasjonen er imidlertid at næringslivet bidrar med investeringer til utdannings- og forskningsprosjekter som foregår på universitetene. Ett eksempel på dette kan være Universitet i Tromsøs avtale fra 2005 med det franske oljeselskapet Total om 3.5 millioner kroner til et doktorgradsprosjekt. Aarbakke forteller at næringslivet har ulike tilnærminger på dette feltet.

– Ofte er det snakk om oppdragsforskning, det vil si at man får midler til et prosjekt som har som målsetning å løse problemstillinger som er viktig for næringslivet. Skal man gå med på slike prosjekter, må Universitetet være veldig klar på hva man selv ønsker, da spesielt i et samfunnsmessig perspektiv, sier Aarbakke.

– Når det er sagt, så er ofte finansiering fra næringslivet positivt, både for næringslivet selv, men også for grunnforskningsmiljøene, i det man får nye perspektiver og nye prosjekter. Sånn sett går de positive følgene ofte begge veier, fortsetter han. Aarbakke mener det faktum at norsk forskningskapasitet er langt ifra å være maksimalt utnyttet, er et viktig element i denne saken. - Som sagt er vi langt fra en situasjon hvor store deler av kapasiteten er bundet opp i private "bestillingsverk", poengterer han.

Øyvind Mikalsen mener også næringslivets investeringer i forskning kan ha positive følger.

– Forskning det blir investert i kan ofte være til allmenn nytte, og private aktører kan bringe resultatene ut på markedet, noe som er bra, så lenge den frie grunnforskningen er beskyttet. Det er viktig med autonome forskningsmiljøer som verken er styrt av private interesser eller offentlig inngripen, sier han, og utdyper: – Sistenevnte er vi blant annet vitne til gjennom offentlig øremerking av forskningsmidler til spesifikke prosjekter. Dette er jeg uenig i, jeg mener staten skal legge betingelsene, ikke premissene.

Tekst: Jørn Normann Pedersen
Foto: Arkiv

FAKTA

• Under Bondevik II-regjeringen innførte utdanningsminister Kristin Clemet gaveforsterkningsordningen. Det vil si at alle donasjoner over 5 millioner til en forskningsinstitusjon med doktorgradsprogram blir forsterket med 25 prosent.

•3Trond Mohn donerte i 2005 hundre millioner til Universitetet i Tromsø, midler som ble bundet opp i et forskningsfond.

• Stein-Erik Hagen donerte nylig 100 millioner til forskning på en sjelden leversykdom, noe som førte til debatt om privatpersoner skulle kunne styre offentlige midler inn på forholdsvis smale forskningsfelt.

• Sosialistisk studentlag ved Universitetet i Tromsø mener dette er en del av en større trend for markedsorientering innenfor forskning og advarer mot for stor innflytelse fra privatpersoner og næringsliv.

PLAGIERT DOKTORGRAD

I september ble det avdekket at en ansatt ved Det juridiske fakultet ved UiT har plagiert store deler av doktorgraden sin. – Alvorlig, sier Jarle Aarbakke, rektor ved UiT.

PLAGIAT: En ansatt ved Det juridiske fakultet er tatt for plagiat i doktorgraden sin.

I en pressemelding fra Universitetsledelsen kommer det frem at en ansatt ved Det juridiske fakultet ved Universitetet i Tromsø (UiT) har blitt avslørt for plagiat i sin doktorgradsavhandling. Mannen har tysk bakgrunn og har vært ansatt ved UiT i et halvt år. Plagiatet dreide seg om avskrift av en norsk tekst til en doktorgrad avlagt ved Universitetet i Hamburg. UiT mener ansvaret for at mannen fikk sin kompetanse godkjent ligger hos tyske institusjonen, melder Tromsøflaket. Videre ser Universitetsledelsen seg fornøyd med at UiTs faglige kvalitetssikringsrutiner fungerer på en god måte, da de klarte å avdekke forholdet.

Jarle Aarbakke, rektor ved UiT, forteller at de ser på saken som avsluttet, dog svært alvorlig.

– Personen det gjelder har fått forskningsnekt og har sagt opp sin stilling ved UiT. Vi har også varslet Universitetet i Hamburg, forteller Aarbakke. De får så gjøre sin vurdering, men det er klart fra vår side at den det gjelder ikke kan arbeide ved vår institusjon lengre. Vi har meget strenge krav til kompetanse hos våre forskere, sier Aarbakke. – Dette er selvfølgelig en stor personlig tragedie, men vi er fornøyde med at vi har klart å identifisere dette, fortsetter han.

– Svært sjeldent

Aarbakke vil imidlertid poengtere at dette er et svært sjeldent tilfelle. – Meg bekjent har det aldri vært noen saker av denne typen ved Universitetet i Tromsø og jeg har vært her siden 1976, sier han.

Likevel mener han det er umulig å påstå at plagiat aldri har forekommet ved UiT. – Vi har hatt en rekke tifeller hvor studenter er blitt tatt for plagiat, i de fleste tilfeller avskrift fra nettet. I tillegg er det jo noen som ikke er flinke nok til å sitere en setning eller to rettferdig, men plagiat av det omfagnet det er snakk om her, har jeg ikke vært borti før, fortsetter Aarbakke.

Tekst: Jørn Normann Pedersen
Foto: Jørn Normann Pedersen

ETTERLENGTA SPANSKSTUDIUM OPNAR

Gjennom ei satsing på spansk håpar Det humanistiske fakultetet no å gjere noko med den dårlege rekrutteringa.

Spansk har dei siste åra vore eit populært og etterspurt fag i heile landet. Som eit svar på etterspurnaden opnar Universitetet i Tromsø frå 2008 eit fullt studieløp i spansk språk og litteratur, med både bachelor og mastergrad. – Spansk er eit motespråk nasjonalt, og Tromsø er det einaste av breddeuniversitetet som ikkje tilbyr faget i dag, fortel Rolf Gaasland, dekan ved det Det humanistiske fakultet. – At faget er så populært er ein av hovudgrunnane for å etablere spansk her. Det er lite rekruttering til fag innanfor språk og litteratur, så vi håpar det vil kunne skaffe fleire studentar, også til andre fag.

Spansk i skulen

Etterspurnaden etter spansk som fag kjem i stor grad frå Universitetet sjølv, både Norges Fiskerihøgskole og Det samfunnsvitskapelege fakultet har samarbeid med og forskingsprosjekt i spansktalande land. I tillegg er det no meir vanleg å tilby spansk på skular i Nord-Noreg.

– No når det er vanleg med spansk i skulen er det større etterspurnad etter lærarar som kan spansk, og vi vil etterkvart få fleire studentar på Universitetet som har ein bakgrunn frå spansk, fortel Gaasland. Næringslivet i Nord-Noreg, derimot, etterspør sjeldan spansk. – Rekrutteringa til fag er litt rar i forhold til kva som trengs, vedgår Gaasland. – Om studentane valde språk etter kva næringslivet etterspurde, burde tysk vere eit stort fag, men det er det absolutt ikkje. Spansk er eit av dei største språka i verda, om ikkje vår største handelspartnar, så det er naturleg at vi som universitet tilbyr det.

TYREFEKTING PÅ NORSK: Endeleg kjem spanskfaget til Nord-Noreg.

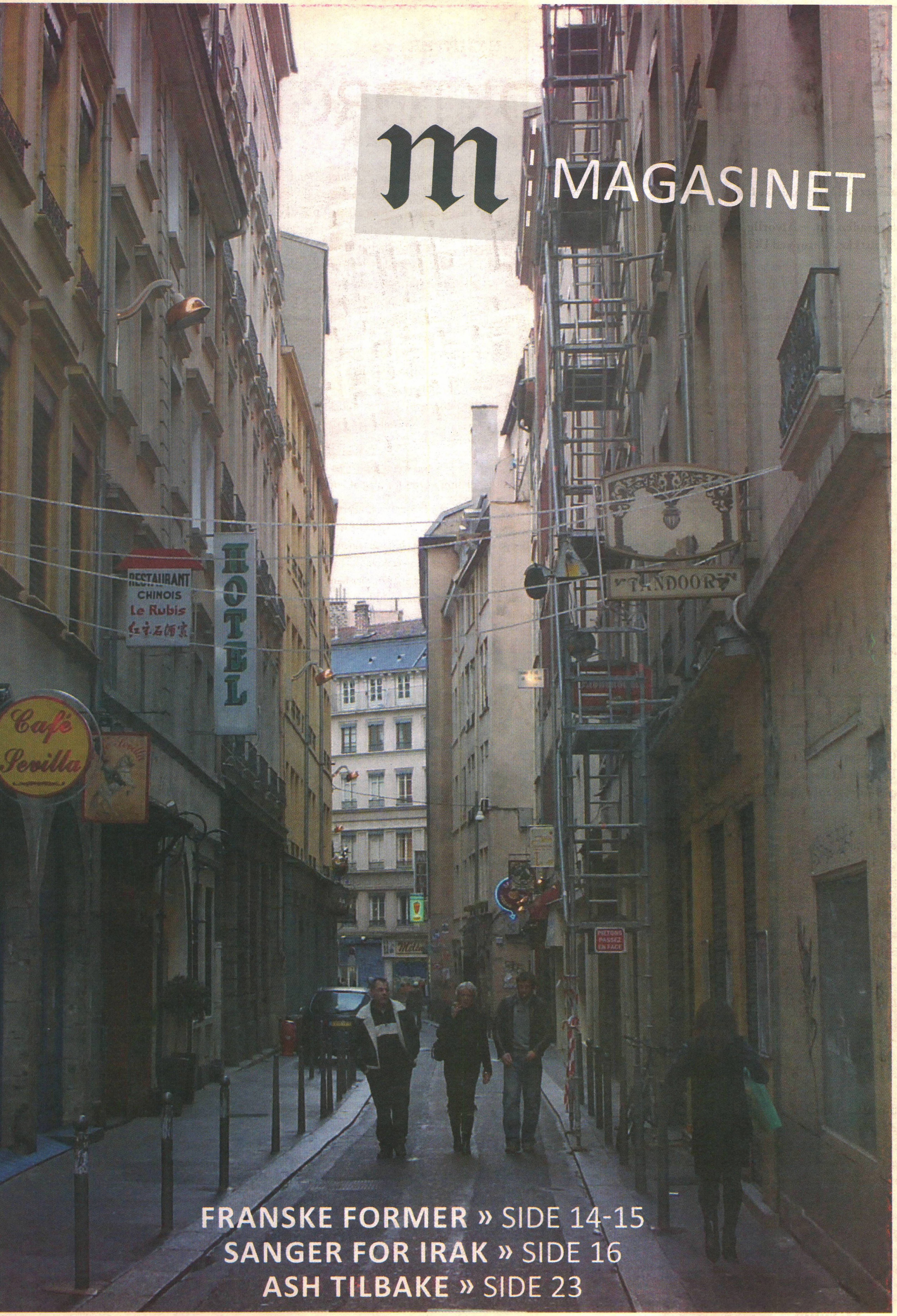
Trur på god rekruttering

Gaasland er likevel ikkje uroa for rekrutteringa til den nye satsinga. Høgskolen i Tromsø starta opp eit studium i spansk i fjor og 60 studentar var med frå starten. Høgskolen vil legge ned sitt tilbod til sommaren, då er dei som starta i fjor ferdige, og Universitetet overtar ansvaret for spanskfaget.

– At så mange tok spansk då Høgskolen opna sitt tilbod syner at det er eit stort oppmagasinert behov for spansk, både i byen og landsdelen, seier han optimistisk.

Tekst: Tale Severina Halsør
Illustrasjon: Kristin Torgersen & Alexander Prestmo

m MAGASINET

FRANSKE FORMER » SIDE 14-15
SANGER FOR IRAK » SIDE 16
ASH TILBAKE » SIDE 23

EIN SPORTY SJEF

TEKST **INGE STEINE**
FOTO **MARIUS HANSEN**

På jobben er det ein fordel å tenke som ein idrettsutøvar. Det meinar Jonas Soo Holm, som driv sport i å vere Studenttingsleiar.

Etter å ha forsert iskledde bakkar når Utropia endelig toppen. Inn ein gang og litt fomling seinare når me målet vårt. Ei åpen dør med ei fargerik oversikt leder oss inn til Jonas Soo Holm, som regjerer på Studenttingets kontor. Utropias pesing blir kjapt lagt merke til. – Har de gått? – Nei, tok bussen, rødmast det til svar. Jonas ser opplagt ut, me ler og benkar oss for intervju.

– Eg er veldig sportsinteressert, nokon vil kalle meg sportsidiot. Eg har oversikt på det meste og følger med på so mangt, seier Studenttingsleiaren. Slik sett er det ikkje so rart at han også ynskjer å jobbe med sport. Samtidig seier han at han vil bruke den kompetansen han får gjennom utdanninga til å hjelpe folk. Jonas tar nemlig fysioterapi på Høgskulen i Tromsø og so langt er to år unnagjort. - Som ein aktiv person vil eg ha eit yrke der eg kan vere aktiv. Eg skulle iallefall ikkje bli ei kontorrotte, ler Jonas. – I so måte måtte eg bite i det sure eplet med denne jobben, men den er jo utrulig givande, legg han til.

Patrioten

Då Jonas var fire vart han adoptert frå Korea. Resten av oppveksten skulle bli i Harstad. Her blei han verande til og med vidaregåande med untak av eit utvekslingsår i Mexico. Frå skulebenken gjekk vegen til forvaret og befalsskulen for sanitet på Lahaugmoen. – Når ein kjørte forbi var det artig å tenke på at delfinalane i Idol blei spelt inn like ved, smiler Jonas. Etter eit år befalsskule og eit år plikttjeneste, blei uniformsliv bytta ut med studentliv og Tromsø. På spørsmål om kvifor valget havna på denne byen, kjem svaret kjapt: – Det var der eg kom inn, so enkelt var det!

At Jonas er fornøgd med valget er det liten tvil om. – Tromsø har veldig mykje å by på. Desverre er enkelte for opptatt av studiane og bruker ikkje mulighetane som finst, beklagar han. Jonas meiner politikarane og næringslivet i byen bryr seg om studentane, men at det framleis er mykje å gå på.

– Eg er opptatt av å bygge opp Tromsø til ein studentby på lik linje med til dømes Trondheim og Bergen. For å få det til må ein inkludere dei som kan bidra, eksempelvis Driv og næringslivet, seier Jonas. Samtidig meiner han Tromsø ikkje kan vere størst på alt, men istadan må finne si eiga nisje.

– Desverre er det ingen journalistudanning her.I so måte kan ein jobbe for at Utropia oppnår samme status som dei større studentavisene. Får ein større status vil kanskje fleire studentar komme hit. Mellom anna på grunn av Utropia, fortset Jonas.

> **Eg er vant til å ta kjappe avgjerslar sidan eg dømmer i fotball**

Kvifor studentpolitikk?

– Det var so mange rare ting som skjedde under prakisdelen av utdanniga vår. Om ein fann ut ting sjølv og henvendte seg til Studenttinget, fekk ein ikkje den responsen ein hadde håpa på, forklarar Jonas. Slik kom tanken om at han kanskje kunne innvirke sterkare som leiar av tinget. Tilretteleggjing for studentar med funkjonshemmingar er eit anna moment. Leiaren peiker mot enden av gongen. Der kunne det vore ei automatisk dør, forklarar han. Ledningar er trukke opp, men døra er endå av gamal modell. – Små enkle grep kan vere nok til at studiekvardagen blir enklare, seier Jonas.

Frå frustrasjon til kontroll

No er nesten halve perioden gått og Utropia vil gjerne vite korleis leiaren tykkjer den har vore. Jonas fortel at det framleis er mykje å ta tak i. Ikkje alt har gått som planlagt og nye ting dukkar opp heile tida. - I starten var det litt frustrerande, ein blei veldig opptatt av å følge malen. No har eg meir oversikt og det er lettare å ta seg av saker som dukkar opp, forklarar Jonas. Nettopp starten bydde på den største utfordringa. - Eg har ikkje vore med i noko studentpolitikk før i år. Å setje seg inn i alt er veldig tidkrevande og til tider frustrerande, seier Jonas. Det har tatt tid å komme inn i tempoet til folk som har vore med lenger, men no føler leiaren seg på nett. - Men, hadde det ikkje vore for dei folka eg har hatt rundt meg hadde eg nok ikkje hatt den kontrollen eg har i dag, vedgår Jonas med tanke på sine medarbeidarar i styret.

Har du nokon førebilete? Politisk?

– Nei, eg har egentleg ikkje vore so voldsomt interessert i politikk før no. Men, det er mange som er flinke, både folk som sit her no og som har gjort det før, skryt leiaren. Likevel, førebilete har han: – Eg har lest litt i bøkene til Ole Einar Bjørndalen og Kjetil André Aamot og deira tankar har eg prøvd å overføre til arbeidet. I arbeid som har med struktur, ledelsesmetodar og -formar å gjere kan absolutt bruke meir av idrettsfilosofien. Eg prøver å linke arbeidet med idrett, måten ein set seg mål. Det er på mange måtar ikkje so stor forskjell på korleis ein planlegg arbeidet. Dei planlegg gjennom trening, me gjer det gjennom kvardagen, ved å setje oss delmål, utdjuper Jonas. Som leiar trekk han fram idrettens fokus på innstilling. – Det har jo mykje med mental trening å gjere, å skaffe seg sjølvtillit. Når du møter folk veit du at dette kan du. Ein må framstå sikker, men samtidig vere klar for dei innspel som måtte kome, seier Jonas. Også fritidsaktivitetar meiner han kan hjelpe på:

- Eg er vant til å ta kjappe avgjerelsar sidan eg dømmer i fotball. Eg ser på det som ein fordel. Om nokon kjem og spør om dei kan få støtte til noko, kan eg svare raskt.

Har arbeidet gitt meirsmak?

– Ja! Eg anbefalar folk å ta seg tid til å ta seg eit slikt år. Ein lærer masse, berre ved å sitje i møter til dømes. Ein får større kontaktnett og møter folk du aldri hadde truffe ellers. Dessutan blir ein invitert til masse, seier Jonas som legg til at ein vil utvilke eigne ferdigheter og sprenge nye grenser. - Sjølv om ein til tider blir frustrert og det kanskje koker over, er det veldig givande. Etterpå skal ein kanskje jobbe 30-40 år på ein plass og då kan ein fort stagnere. Er man over middels engasjert er det berre å peise på, manar Jonas som oppfordrar alle til å søke.

På godt og vondt

Fristar det å fortsetje med politikk?

– Både ja og nei. Med bakgrunnen eg har fått no blir det lettare å setje seg inn i ting. Eg kan også bruke nettverket eg har fått. Samtidig tar det mykje tid og ein må ta eindel prioriteringar. Ein vil gjerne være med vennar, gå på konsertar og slikt - det mister ein kanskje litt. Men, det er jo berre å ta seg tid. Det er ingen som krever at ein skal vere med på alt, poengterar Jonas.

Kan du skildre ein god og ein dårleg dag på jobben?

– Om ein klarer å løyse dei problema ein får og samtidig få litt kred for det

er det ein god dag. Men, eg jobbar for studentane, det dei som har valgt meg, so det er dei som må få skryt.På ein dårleg dag får ein ikkje nokon henvendelsar, seier Jonas. Med utdanning som fysioterapeut blir det kanskje forespurt ein og anna massasje? - Eg bruker å få spørsmål om det frå andre på kontoret. Når dei gjer det, bruker eg berre å ta i litt ekstra so det gjer ilt. Med vondt skal vondt fordrivast, ler Jonas. Litt smerte får tydligvis maset til å gi seg. Likevel, det bles på toppen. I forrige utgave av Utropia vart Jonas (gjennom AbVia) omtala som Jonas So What. - Den var bra, flirer leiaren. - Eg fekk mange tilbakemeldingar på den. Folk må få lov til å slenge ein bemerkning i ny og ne, so lenge eg får gjere det samme tilbake. Eg ikkje meg sjølv so høgtideleg, avsluttar Jonas.

FAKTA

Kven: Jonas Soo Holm
Aktuell: Studenttingsleiar ved Høgskulen i Tromsø

FORVENTNING OG FORDOM

TEKST **RUNA MARGRET HALSØR**
FOTO **RUNA MARGRET HALSØR**

Franskmennene er arrogante, revolusjonære romantikarar som streiker for eit godt ord, og som lever av baguett, ost og vin, morgon, middag og kvelds, heile veka. Det er omlag inntrykket vi nordmenn har av franskmenn etter å ha vakse opp med *Allo, Allo!*

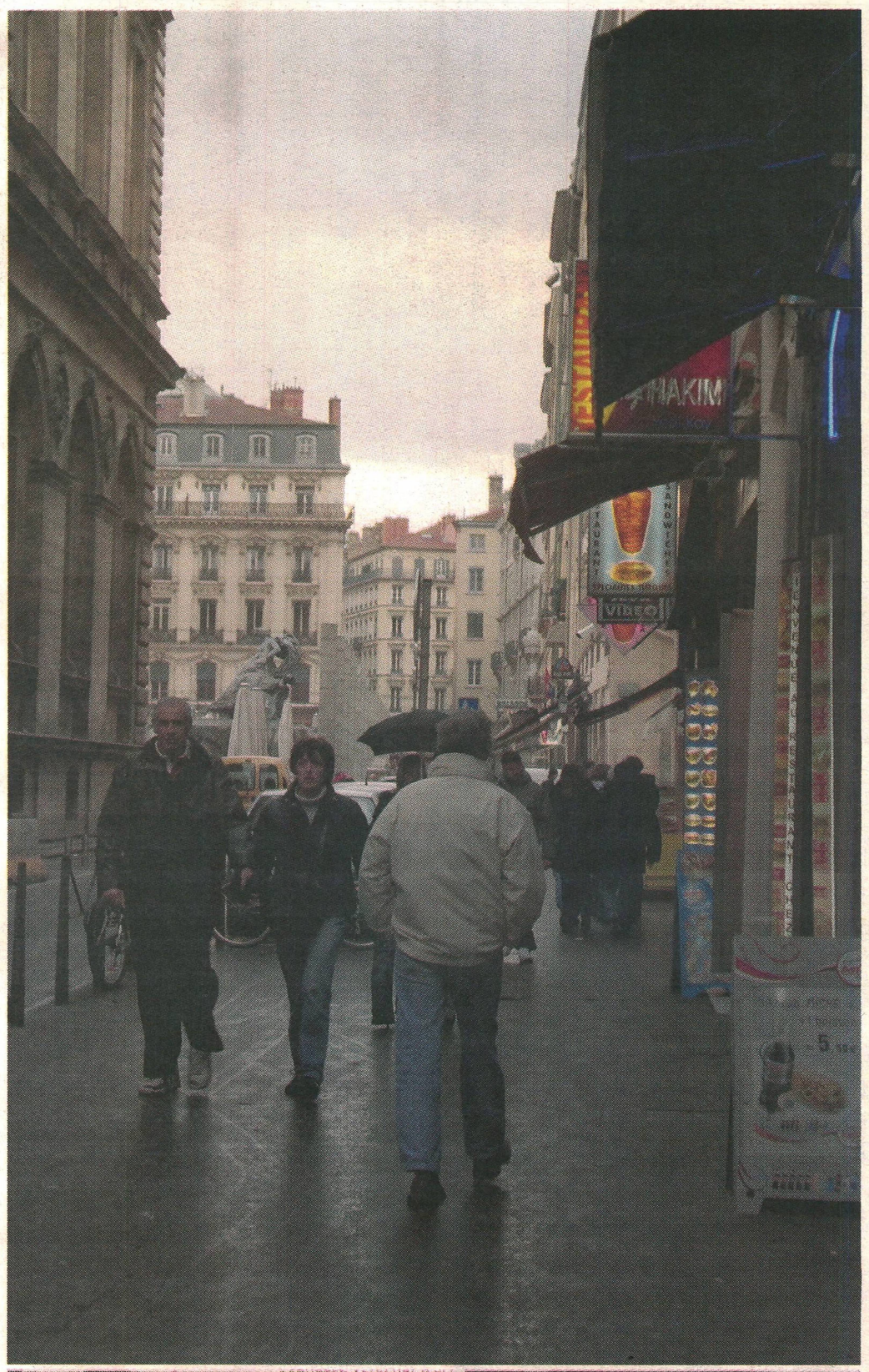
Vinen og osten er nydelig, ingen tvil om det. Ostedisken på supermarknaden med over 50 variantar å velje mellom vitner om eit folk som virkelig veit å verdsetje god mat. Baguetten er óg like populær som eg trudde, og dei bærer han under armen akkurat som på film. Men eg har latt meg fortelje at franskmennene sine brødpreferanser er i endring. Fleire og fleire eter brød med korn eller mørkebrun, finsk baguett til daglig og sparer den kvite baguetten, sammen med croissanten, til søndag. Filmen *Supersize Me* gjorde sterkt inntrykk også her til lands, og franskmennene er stadig like opptatte av helse og kosthald.

Om det skuldast tradisjonen frå den berømte revolusjonen i 1789 eller mangel på demokratiske kanalar skal eg ikkje sei, ting tyder på at det kan vere litt av begge deler, og at dei to kanskje henger i hop. Eg har i alle fall fått bekrefta franskmennene si streikelyst, på nært hald. Etter å ha streika i over ein månad er assistentlegane endelig attende på sjukehuset. Ein streik som til dømes førte til at bemanninga på "mi" avdeling var halvert, og uten å gå nærare inn på oppbygginga av det franske helsevesenet kan eg sei at vi merka det godt, både studentar, tilsette og pasientar. Alle tok imidlertid den ekstra ventetida med stor ro, det kan virke som dei er vane med litt streik her og der. Litt meir bråk vart det for nokre veker sidan då togtrafikken ei helg vart meir eller mindre lamma i heile landet. Folk vart forsøkt frakta til bestemmelsesstaden i rimelig tid ved hjelp av buss eller drosje, mens politiet var på plass på togstasjonen med hundar for å halde ro og orden, passasjerane var mildt sagt ikkje blide. I begge streiketilfella er det president Sarcozy som har gjort seg upopulær ved å komme med kjedelige lovforslag. Republikken han styrer er dyr i drift, og den høge arbeidslausa er symptomatisk for den pressa økonomiske situasjonen i det offentlige Frankrike.

Den offentligheten er befolka blant anna av nokre skikkelig hurpete kontordamer, men ellers er franskmenn både hjelpsame og imøtekomande, også sjølv om ein ikkje finst stødig i det franske språket. Og til slutt spørs det bare om den virkelige mr. Darcy er ein vin-slurpande fyr i alpehue, eller like gjerne noko heilt anna.

Bisous!

Runa Margret Halsør studerar dette semesteret på det medisinske fakultet i Lyon, Frankrike.

WAITING FOR THE DARK

THE DARKNESS: Baptiste Guyot from Lyon studies at the University of Tromsø and is looking forward the dark season

TEXT **BAPTISTE GUYOT**
PHOTO **MARIUS HANSEN**

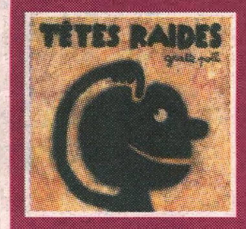
Salut, I'm Baptiste, a student from Lyon, in France. I arrived here in Tromsø at the beginning of August to study medicine. One year ago, I had never heard of Tromsø. I was looking for a foreign university where I could come to study, and in the list provided by my faculty was Tromsø, Norway. After a look at the UiT website and its fantastic welcoming sentence "The world's northernmost university", my decision was made: I NEED to go there. I had to find some courses that corresponded to mine, and it has been quite complicated because I had a lot of administrative problems to solve, and in June I still didn't know if I could come here. But finally, three weeks before the semester started, I got the answer, I was accepted. I had just enough time to buy some warm clothes (which are quite difficult to find in July in France...).

From the plane, I could only see mountains, lakes, fjords, and in the middle of this majestic wild nature was Tromsø. Even before landing, I was in love with this place.
And I haven't been disappointed. Everything here was a delight: the kindness of the people, the beauty of the landscape, the charms of this little town lost in the arctic environment, surrounded by mountains and the sea. And of course the experience of the endless day!

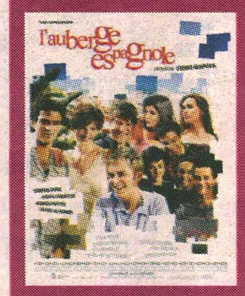
My enthusiasm grew with the time. For someone who enjoys mountain hiking as I do, this place is perfect. You can go on tours from the city center, there are glaciers everywhere. I experienced the same sensations here at 1000 m over the sea as I normally do in the Alps at 3000 m. After the sweetness of the summer came the wonderful colors of the autumn trees. And the first northern lights! I also enjoyed the first snowfall, but I have to improve my walking on this icy ground... In brief, each season has its own charms, and I like to discover the exotic surprises of the northern Norwegian climate.

I am now waiting for the dark period. I am not afraid, as this is something I have always wanted to experience. I used to think it was an unattainable dream until I heard about the possibility to come here as an exchange student.
Unfortunately, I can only stay here for one semester, and I already have to think about my return back to France in December. I would have loved to enjoy the spring season, skiing under the midnight sun... But I think I will come back soon, there are so many things left I have to see and to do here.

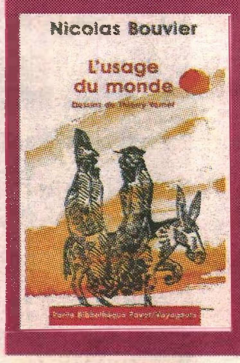
RECOMMENDED

» MUSIC
Têtes raides

» FILM
L'auberge espagnole

» LITERATURE
L'usage du monde by Bouvier

MUSIKK MED MENING

TEKST **INGA B. TØLLEFSEN**
FOTO **MARIUS HANSEN**

Musikk er kommunikasjon, og Hans Christian Nitters låter snakker til oss fra gråsonen mellom kunst og politikk. Målet er internasjonal solidaritet og en umiddelbar tilbaketrekning fra Irak, middelet er protestviser med nordnorsk tekst.

PROTESTSANGER: H.C Nitter skriver på nordnorsk mot krigen i Irak.

Abu Ghraib Cafe

Dette året har vist seg å bli det dødeligste i Irak siden okkupasjonen. 855 amerikanske soldater har mistet livet, og i følge iraqbodycount.org når tallene for sivile som er drept stadig nye høyder. I skrivende stund ligger tallet mellom 76,269 og 83,091. Den humanitære situasjonen for Iraks befolkning er prekær – i følge Oxfam er situasjonen verre nå enn da invasjonen startet. FN nevner også Irak på listen over de ti største krisene i verden, sammen med blant andre Darfur og Afghanistan.- Budskapet mitt er at krigen må stanses nå, sier Nitter. USA er ikke i Irak for å være snill, god og grei, men fordi de har økonomiske interesser. Jeg føler meg lurt av hele propagandasystemet, der det virker som om krigen er akseptert og hvor vi selv blir litt likegyldige. Selv har jeg drevet med musikk i alle herrens år, men de siste årene har budskapet stått i fokus når det gjelder låtskrivinga. Idegrunnlaget for en tekst kommer når jeg er opptatt av det jeg skriver om, sier en meget engasjert Nitter.

Mange temaer er aktuelle for singer/songwriteren, som i låta "Sudan" tar for seg avmaktsfølelsen vi så ofte får i møtet med sult og nød. Men låta Nitter snakker mest om heter "Abu Ghraib Cafe", og ligger i grenselandet mellom rock, pop og visesang. Her tar han med sin særegne vokalstil fatt i den amerikanske mentaliteten under okkupasjonen og under torturen i Abu Ghraib, hvor han med språklige midler klarer å gi uttrykk for noe av den forakten for mennesker og kultur som amerikanerne utviser i Irak. "Øvelse Kabul va skikkelig fett, skyte og krige litt i all vennskapelighet" skriver han, og illustrerer den amerikanske "demokratiseringsprosessen" i skarp relieff. Nitter påpeker den enorme viktigheten av å løse konflikter med fredelige midler, og spør seg også hva som skjer med mennesker som opplever krig. – Åtti til nitti prosent av menneskene i Irak lever i frykt og uttrygghet, sier han. De blir psykisk syke, får mareritt, angst og depresjoner. Når vi har tall og beviser svart på hvitt, hvorfor trekker ikke okkupasjonsstyrkene seg ut? USA er en supermakt, men bør likevel tenke seg om før de bruker våpen og overkjører FN.

Nordnorsken

Etter å ha bodd i utlandet i flere år er Nitter blitt bevisst på kulturforskjeller og det å uttrykke seg på sitt eget språk. Han virker kritisk til den kulturelle og språklige ensrettingen mot det amerikanske, og velger derfor å skrive sangtekstene sine på nordnorsk. – Hvorfor er det så stilig å synge på engelsk? Det virker litt tullete... Om utgangspunktet er å selge plater og tjene penger kan jeg forstå det, da en ikke kan selges til utlandet. Men er meningen med livet å bli berømt og tjene masse penger? For Nitter handler det om å sette pris på det nordnorske språket og identiteten samtidig som budskapet i låta kommer fram, enten teksten handler om krig eller om kjærlighet som i "Mer enn spesiell".

- Morsmålet er viktig når en uttrykker seg i tekst, sier han. Det virker umulig å kunne uttrykke seg ordentlig uten å bruke sitt eget språk. Dessuten er det nordnorske lynnet og væremåten umulig å få frem på engelsk!
Sånn sett plukker kanskje Nitter opp tråden fra den nordnorske visebølgen, med fokus på det kulturelt særegne, men også med hjerte for og solidaritet med de svakeste i verden. – Jeg kunne aldri skrevet og engasjert meg slik på engelsk, sier han. Dette er en del av meg sjøl, og jeg må gjøre det som er riktig. Det må være ekte for å få fram en protest, og når det kommer fra sjela og hjertet må jeg bruke mitt eget språk.

For å få med deg Hans Christian Nitters nordnorske protestviser med popschwung, så hold øynene åpne og følg med på Tromsø-scenene i tida framover!

FAKTA

Aktuelle nettadresser

- myspace.com/nittermusic
- reliefweb.int (OCHA)
- oxfam.org
- iraqbodycount.org

THE YOUNG MAN

TEXT DAVID JAREÑO
PHOTO PABLO BENÉITEZ

He was young. The only one stil living on the island. He was black-eyed and dark-haired like only his grandfather was, but he had the body of the rest of the family. The entire family was dedicated to the sea. Even his grandfather, who came from the south, was a fisherman. He came many years ago, when he was as young as his grandson is now. He was fishing in the island when he met his wife, the grandmother.

It was a lot of years later when the young one was born and the grandfather again could see again such dark eyes, like his!. The relation between them was born as fast and strong as the young dark-eyed. The grandfather taught him all he knew, and the boy learned fast, as all young people do. The boy became a man himself, and had nothing more to learn from the old man. It was time to decide his own future: Living on the island with his family and friends, weaving nets for fishing, as his granfather did. He loved the idea.

The island, in the north of Norway, was still a wonderful place to live, even if urban exodus hit the region and only a few fishermen families lived there. The island, like a small snail shell floating in the frozen waters, was now almost deserted. Only the young stayed man there, working with his nets, remembering his childhood, and how his grandfather too worked with the same nets he now had in his hands, patched a thousand times.

Everybody is gone. All of them moved to the city. They want a job at the airport or in the factory, maybe. These days nobody wants a job as a fisherman. It is hard and cold being at work at the sea. But working at the airport or in the factory are hard things too. I like this place. It´s my place, I can't change as the others did. I want to stay here. I have lived my whole life here. Maybe they don't like the island, they want a change, a place where they can live their lives better and simpler.

He stopped working and lowered his head to see the sea. He took a stone, and he threw it to the sea. The reflection of his body and the little dock disappeared.

The day after, it was dark. It was cold. The wind blew between the trees, playing a whistling melody. A melody that the young man knew by heart.

Yes, it's cold today, but it will not impede me in meeting the sea!. Fog is freezing my lungs, and I like it! It makes me feel alive! Yes. I like it, I like my life. I could even say that I'm happy, really happy. But why?

As he had done everyday since he was a child, he took his tools and walked towards the dock. There, his little rowboat, called Reker, was waiting for another day of fishing in the cold waters of the North Sea.

Hey little Reker! One more day to spend together, you and me alone again. I just need you so I can stay happy!

Reker was covered with a glossy coat of ice. That old boat had always been a sort of friend for the young man, the only one who listened to his stories about mermaids, ghost boats and lost sailors.

The young man cast off in his little shell of nut, towards the horizon, as he did every day. But today was a different day in his life, he was happier, he was proud of his lifestyle and proud of his loneliness.

Today will be a good day, the waves smile to me and the wind greets me with a little caress on my face. Well, I think it is time to throw the net! Let's see what our reward will be today!

The casting was perfect but the ice doesn't forgive. Two seconds after, the frozen water surrounded his body and wet his dark hair. It hurt like a thousand needles. He tried to reach the boat but he couldn't move anymore, his muscles were paralyzed by the cold.

Oh shit... just tend my arm.... I´m so close...give me your hand... help me...

But he was alone...

ANNONSERING AV LEDIGE VERV

STUDENTSTYRET NSU-TROMSØ

søker studentrepresentanter til følgende styrer, råd og utvalg:

Kvinnelig studentrepresentant til Universitetsstyret

Universitetsstyret er det øverste organ ved UiTø. Sentrale oppgaver for styret er å vedta og å følge opp strategier på et overordnet nivå, behandle budsjett og regnskap. Styret er også universitetets øverste klageorgan. Universitetsstyrerepresentanten er lønnet av universitetet i 50% stilling, etter gjeldene vedtak fastsatt av universitetet. (Perioden 01.01.08 – 31.12.08)

Styret i studentsamskipnaden i Tromsø

Studentstyret skal velger en representant til styret i Studentsamskipnaden i Tromsø. Samskipnaden forvalter ca 1 500 boenheter, ca 300 barnehageplasser og 17 kantiner alt på vegne av studentene. Representanten får møtegodtgjørelse.

For mer informasjon se studentstyrets hjemmesider (http://uit.no/studstyret/verv/), eller kontakt:

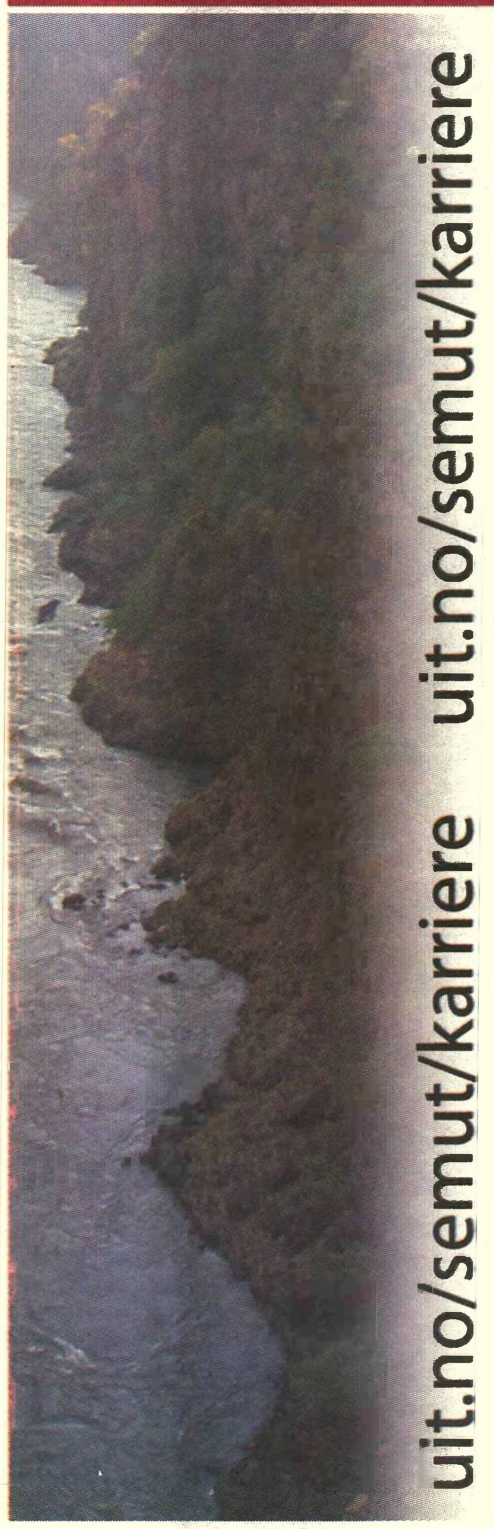
Studentstyret NSU-Tromsø, Teorifagbygget, hus 2.
E-post: orgsek@sst.org.uit.no
Tlf: 776 44202

Andre styrer, råd og utvalg (Perioden 01.01.08 – 31.12.08):

- Styret til Kvinnforsk
- UB-styret
- Amundsensenterets styre
- U-vetts styre
- Styret til Senter for fredsstudier
- Styret ved Senter for samiske studier
- Representant til skikkethetsnemden
- Representant til klagenemden
- Observatør til Arbeidsmiljøutvalget
- Studentprestens råd
- Utvalg for avansert vitenskapelig utstyr
- Kommersialiseringsutvalget
- Bedømmelseskomitéen for undervisningsprisen 2007

Valg til disse vervene vil avholdes på studentstyremøtet 21. november 2007.

Alle studenter ved Universitetet i Tromsø har mulighet til å stille som kandidater til disse vervene, unntatt Universitetsstyret hvor det skal velges en kvinnelig studentrepresentant, samt at noen verv krever at studentrepresentantene er på mastergradsnivå.

Tar du spranget - ut i verden?

Internasjonal karrieredag
28. november

11:00-12:30 Auditorium 2, Teorifagbygget

- **Arne Hjeltnes**, Marine Harvest
  Alt for Norge - erfaringar frå vesten og den elleville austen
- **Astrid Sween**, GENCAP - Flyktninghjelpen
  Rett person til rett sted og tid! – rekrutteringsarbeid for FN/UD
- **Terje Eid**, Utenriksdepartementet (UD)
  UDs aspirantkurs - for deg som vil jobbe internasjonalt

12:30-14:00 Møteplass, stands og lunsj - Vrimlearealet v/Aud. 2
Organisasjoner og bedrifter - gode samtaler, gratis mat og drikke

14:00-16:00 Temagrupper - Møterom 3.etg, hus 1, Teorifagbygget
- Jobbmuligheter i Europa: EURES
- UDs aspirantkurs, FNs junioreksperter
- Røde Kors, Leger Uten Grenser, Redd Barna
- Norsk næringsliv i utlandet

Teorifagbygget, Aud.2
- stikk innom kl 11-16

Karrieresenteret ved UiT - Senter for miljø- og utviklingsstudier (SEMUT)

KULTURNOTISER

Egil Olsen rundstole

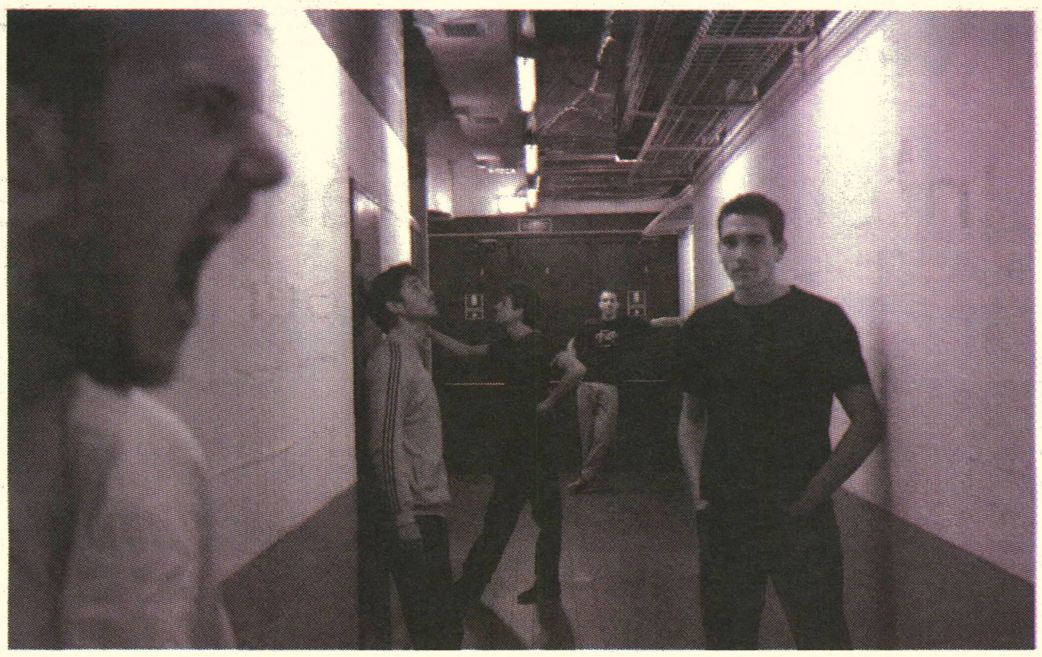
Singer/songwriter Egil Olsen var nylig i Tromsø og er for tida på Norgesturné. På Grünerløkka i Oslo gjekk han på ein smell. Medan artisten fredag pakka turnébilen, tvinga tjuvar seg inn og stakk av med rundt 100 album, diverse utstyr og 23.000 kr i kontantar, melder plateselskapet Bpop Mentometer. Resten av meldinga går som følger:

«Heldigvis og merkelig nok lot de gitarene ligge og Egil Olsen kunne fortsette turneen og spilte samme kveld på Hydranten i Hamar i en stor og svett hellboy t-skjorte. Skulle du se noen i selebukse, mørk skjorte med hvite knapper eller andre Egil Olsen klær som selger plater og har masse kontanter og en uvanlig mengde Egil Olsen buttons - ta et bilde, ring politiet, tegn en tegning eller som Egil Olsen sier; shoot to kill!»

Ekstra morro gjer ekstra konsert

Etter fulle lokaler under alle deira konsertar denne hausten, er Tromsø Jazzklubb særs nøgd. Øystein Blix melder at hausten har vore so artig at styret i klubben har bestemt seg for å setje opp ein ekstra konsert. Bandet Ozma, som for tida turnérer Europa, er henta inn frå Frankrike. – Organisk, swingende og balansert musikk frå eit band som har markert seg sterkt i hjemlandet, kan Blix fortelje. Prisane er dumpa til 100,- / 50,- og det heile går av stabelen på kulturhuset kl.21.00 torsdag 22. november.

Joakim Haugland/Smalltown Supersound mottar FONOs Bjellesaupris 2007

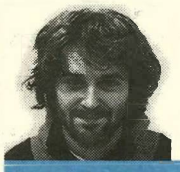
FONO: «Årets Bjellesau representerer "den nye generasjonen" av mindre norske plateselskaper som har vært drivende i utviklingen av norsk platebransje de senere år: Gjennom innovativt arbeid for å finne og videreutvikle nye og talentfulle artister, et arbeid som i all hovedsak gjøres av disse "indie-selskapene", har Smalltown Supersound utmerket seg som en ener. Selskapets utgivelser har vakt stor oppmerksomhet ikke minst utenlands, hvor det i dag regnes som et av de viktigste i det sjangermessige grenselandet mellom jazz, elektronika og samtidsmusikk.
Bjellesauprisen ble innstiftet av FONO i 1994 og tildeles ved jevne mellomrom personer eller institusjoner som, ved å vise vei (være Bjellesau), har gjort en helt spesiell innsats for norsk musikk.

Nye utstillingar på Kunstforeninga

I forrige utgave kom Utropia i skade for å skrive at Kunstforeninga ikkje har fleire utstillingar utover høsten. Dette stemmer ikkje. I byrjinga av desember startar mørketidsutsillinga MUTE. Her vil ein kunne sjå videokunst på vindauger rundt om kring i byen, gratis. I tillegg blir det juleauksjon, juleutstilling med Iben Sandemose og utstilling av fotografiar frå avisa Virkelig. Ellers er intendant Monica Grini for tida ute etter folk til å drive husets Kafé Eka, og ber interesserte melde seg.

Utropia beklagar

I forrige utgave vart Marius Hansen feilaktig kreditert for bilete av jazzgruppa Drip! Bileta er tatt av Eir Nilsen. Bileta av Insomniafestivalen vart tatt av Gry Elisabeth Mortensen, ikkje nevnte Hansen som oppgitt.

INGE STEINE
KULTURREDAKTØR

KULTURLEIAR

ALT TIL SI TID

Etter ein hektisk okober er me godt over i rolige november. Eksamenstida er over oss og det er kanskje like greit at det ikkje er so tett mellom høgdepunkta denne månaden. Kultur tar tid og somme tider kan ein føle den tar for mykje tid. Tid som skulle vore brukt til lesing, oppgaveskriving o.l. Lange netter fører fort til tunge morgonar og slike kan i sin tur resultere i ein heller tilbakelent innstilling til oppmøte og studier generelt. Sjølv uten desse tunge morgonstundene kan ein til tider oppleve dårleg samvittighet om ein tildømes les ei bok istadanfor pensumlitteraturen, om ein ser ein film framfor å skrive, om ein går på konsert framfor å ta ein tidleg kveld. Etterkvart som semesteret nermar seg slutten, er det ikkje so rart om desse tankane veks fram.

At studiene krever sitt er opplagt, men ein må passe på å ein ikkje bikker over og lar studiene ta over aldeles. Oppi all studering, må ein ikkje gløyme å ha det morro óg. Det treng nødvendigvis ikkje bety at ein blir ein dårlegare student. Snarare tvert om. Ein treng stimuli, enten det vere seg reint sosiale sprell, kulturelle inntrykk, politisk ytring eller kva det skulle være. Alt dreier seg om å finne ein fin balanse, får ein det til er mykje i boks.

Mi oppfording blir altso å ikkje la eksamensnervane ta overhand, men heller bruke tida si godt. Det vil seie at ein må setje av tid til å nyte livet og la seg seg inspirere. I november kan til dømes la Jan Kjærstad gje deg ei hjelpande hand. Eller kanskje du får eit nytt perspektiv på livet etter litt Rai-Rai med DDE? Kva med å hoppe litt opp og ned til Ash eller gyve laus på dei sju dødsyndene med Kristopher Schau? Kanskje det er tingen for deg? Kva enn du ender opp på, burde du være fornøgd med å ha tatt deg tid til det, framfor å tenke at du stjel tid frå eksamensforberedelsar. Ein har tid til begge deler. I tillegg får ein truleg ein betre eksamen med på kjøpet.

INNOVATIV DYREHJELP

Dyrenes beste venner: Marte Bjørkmann og Heidi Solheim slår et slag for Dyrebeskyttelsen og arrangerer konsertkveld. Her med gordon setteren Tim.

FAKTA

DYRISK 2007
Konsert til inntekt for opprettelsen av "Dyrenes Hus" i regi av Dyrebeskyttelsen

Hvem spiller » Pristine *myspace.com/pristinemusic*
Taliban Airways *talibanairways.com*
Considerate Lovers *myspace.com/theconsideratelovers*
L'Orquesta Salsa de Tromsø (tidligere Tromsø Salsa Orkester)

Når og hvor » Fredag 16. november, kl. 22.00, Driv

Pris » 80,-/100,-

TEKST **SIRIN STORFJORD OVESEN**
FOTO **MARIUS HANSEN**

På eget initiativ arrangerer to Tromsø-studiner, som de første i Dyrebeskyttelsen i Norge, en helaften til inntekt for mindre heldige firbeinte. Målet er opprettelsen av et "Dyrenes Hus" i Tromsø.

Marte Bjørkmann og Heidi Solheim er begge sisteårs-studenter på Musikkonservatoriet i Tromsø, samt aktive medlemmer i Dyrebeskyttelsen. Førstkommende fredag er de arrangører av "Dyrisk 2007", et konsertarrangement på Driv hvor billettinntektene vil gå til Tromsø Dyrebeskyttelse, og forhåpentligvis etableringen av et "Dyrenes Hus," liknende de det finnes flere av på Østlandet.

– Vi har vært så heldige at Driv har valgt oss som den veldedige organisasjonen de støtter dette semesteret. Det betyr at Dyrebeskyttelsen får drikspengene som gis på Driv i høst, og i tillegg har vi fått leie Driv gratis til dette arrangementet. Generelt har vi møtt stor velvilje hos næringslivet i Tromsø, sier de to engasjerte jentene. Dermed er kvelden allerede finansiert, slik at alle inngangspenger vil gå utelukkende til Dyrebeskyttelsen.

Bandene de har fått på plakaten er lokale band. Heidi er selv vokalist i poprock-bandet Pristine, og Marte i L'Orquesta Salsa de Tromsø: et orkester på rundt ti som spiller både salsa og andre latin-amerikanske musikkformer. Med rock fra Taliban Airways, og innslag av blues hos The Considereate Lovers attpåtil, bør det være duket for en sjangermessig bred kveld.

Et hjem for de hjemløse dyra

Marte og Heidi arrangerer "Dyrisk 2007" først og fremst for å tjene inn penger til dyra. Hensikten er også å rette fokus mot dyr, og å få flere til å se at mange dyr trenger hjelp. Selv i det rike Norge skjer det grov vanskjøtsel, og dette vil et Dyrenes Hus både kunne forebygge og reparere.

– Det dumme med katter er at de er gratis å skaffe seg, sier Marte. – Så dermed er det mange som absolutt ikke burde ha hatt noen katt som går til anskaffelse av en, i troen på at den kan klare seg selv på litt mus en måneds tid, mens familien drar på ferie. Det kan den jo absolutt ikke.

Slik situasjonen er i Tromsø i dag, eksisterer kun private krisehjem for dyr som forlates av eierne sine av ulike årsaker. Kapasiteten her er sprengt, og mange hunder og katter må vende snuten tilbake eller inn i den endelige hvile. Konseptet Dyrenes Hus vil være et supplement til krisehjemmene, et sted med rom og luftegårder hvor i hovedsak katter og enkelte andre smådyr eller hunder kan få plass. Frivillige vil sørge for rengjøring og stell samt kjærlighet og klapp til de hjemløse, før dyrene blir omplassert til et nytt hjem.

Hjelp til katt, hund og hest

Dyrebeskyttelsen i Tromsø teller i dag 300 medlemmer, og driver i hovedsak med omplassering av katter, samt enkelte andre dyr. Marte har også startet en hestegruppe, hvor folk kan komme med bekymringsmeldinger angående hestehold, og Dyrebeskyttelsen videreformidler dette til Mattilsynet.

På agendaen står også månedlige informasjonsstands om dyrehold, og i vår ble det satt i gang en hundeluftingskampanje. Her bringes det sammen folk med hund som mangler tid til å lufte den, og folk med tid og lyst til å lufte, men som mangler hund - alle er vinnere.

Er du ikke én av dem som liker å tusle rundt med hunder i mørketida, kan du likevel slå et slag for de Descartes anser som sjelløse. Og samtidig nyte vakre toner på vårt alles studenthus – med god samvittighet.

Café Bodega
Studentsamfunnets Café Bodega.
Høy musikk – lave priser!
Åpen hverdager 12.00-18.00.
Du finner oss i Teorifagbygget, hus2, plan

FAR HAR FORTALT

TROMSØS NYE STORE? Jens K. Styve er klar med sin debutroman *Eg, Ove Kvamme*, og er allerede i gang med neste bok.

TEKST **SIRIN STORJORD OVESEN**
FOTO **PRESSEFOTO**

Ove Kvamme reiser tilbake til barndomsøya si som nyskilt mann med ingenting annet enn en bag med klær, en iPod full av progrock og en gul golf. Han er hovedpersonen i Jens K. Styves første roman *Eg, Ove Kvamme*.

Historien begynner i det Ove Kvamme står på ferga, for å sette sine bein på steder han ikke har vært på mange år. I følge Styve drar han tilbake dit med fire mål for øyet:
– Han vil for det første oppsøke en kamerat han ikke har sett på lenge. Så vil han ta hevn på en gammel fiende. Han vil også besøke grava til lillesøstera som døde da har var liten og til slutt finne ut hva som egentlig skjedde med sin egen far som forsvant omtrent samtidig. I utgangspunktet kan dette virke som en krimbok, men det er det ikke skal vi tro forfatteren. – Boka handler om å finne ut mer om seg selv og om å være far. Siden sist Kvamme var på øya har han selv blitt far og dette er noe av bakgrunnen for at han vil til bunns i dette. Han er en far som står foran et veiskille i livet

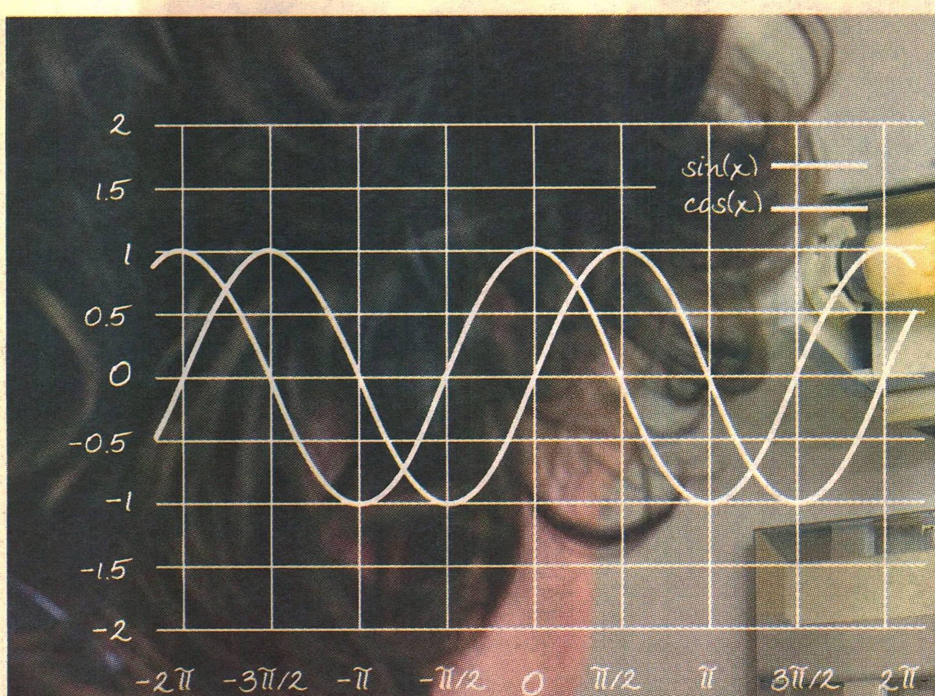
Progrock og regn
Med seg til øya har Kvamme noen få ting, blant annet iPoden sin. Han er i følge forfatteren glad i elektroniske dingser. Og progrock.
– På den har han nylig spilt inn hele vinylsamlinga si, blant annet en stor mengde pompøs og heavy progrock fra seksti- og syttitallet, forteller Styve.
Uten å avsløre for mye forteller forfatteren også at det etter hvert viser seg at folkene på øya vet mer om Ove Kvamme enn Kvamme gjør selv. Oppholdet på øya blir derfor litt klaustrofobisk. I tillegg regner det hele tiden.

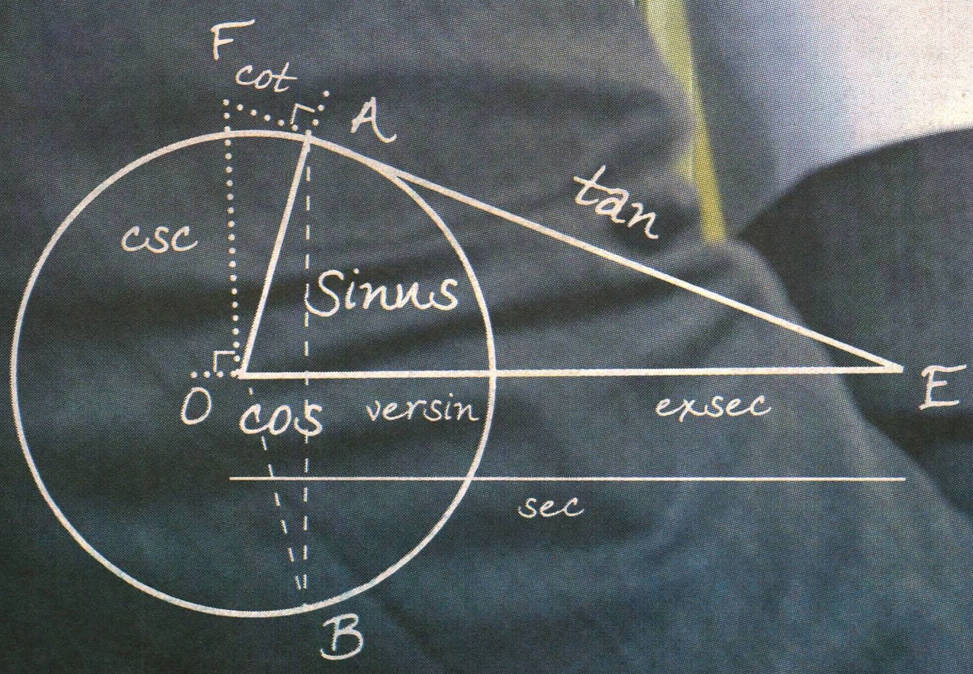
Siste sida først
Denne uke lanseres boka og Jens K. Styve debuterer dermed som romanforfatter. Styve gikk ut av forfatterstudiet på Universitetet i Tromsø i 2001, men det er ikke gjort på null komma niks å skrive en roman, i hvert fall ikke for alle. Han har brukt tre år på å skrive *Eg, Ove Kvamme* og han begynte med slutten.
– Jeg skrev den siste sida først og siden har jeg jobbet meg fram mot den. Det er jo en modningsprosess når man skriver. Jeg lar meg inspirere av tanker og opplevelser jeg har og av folk jeg møter. Men Ove Kvamme fins ikke i virkeligheten.
– Heldigvis ikke, sier forfatteren. Den som leser boka får vel vite hvorfor.

Lystbetont
Tidligere har Styve gitt ut tegneserier blant annet om informatikkstudenten Finn Bjølseth. Han har valgt å skrive roman denne gangen fordi han fortsatt har et sterkt ønske om å fortelle, men mindre tid til å skrive og da passer romansjangeren fint. - Sånn sett er det veldig befriende å skrive bok. Man kan bare skravle i vei uten at det får konsekvenser, mens når man lager tegneserie må man tenke på at man skal rekke å tegne det også. Overgangen til romansjangeren har også bidratt til å gjøre skrivingen mer lystbetont. – Jeg har tid til å ha en annen jobb ved siden av og trenger dermed ikke å leve av det jeg skriver. Jeg kan gjøre det bare for moro skyld.

Håper den fenger
Forfatteren hadde ingen spesiell målgruppe i tankene da han skrev boka.
– Det må i så fall være folk som liker klassisk karakterbaserte fortellinger. Det er ingen postmoderne, avantgarde roman. Jeg har prøvd å skrive noe jeg ville ha lest selv. Jeg er av den typen som syns det er greit å legge bort ei bok halvveis dersom den ikke fenger. Men han håper den fenger. – Jeg har jo prøvd å skrive en morsom bok om et alvorlig tema.

Trives godt som debutant
Selv om Jens K. Styve har gitt ut ting før regnes han som debutant i bokbransjen, og trives godt med det. – Det er veldig behagelig. Det er litt som når du sitter i kassa på butikken med under opplæring-skilt. Folk har forståelse for at ting går litt sakte. Dessuten får man mye mer oppmerksomhet enn hvis det er bok nummer to.
Han har for eksempel fått lov å lese den høyt forskjellige steder. Men først og fremst er det morsomt å skrive bøker. Det er faktisk så morsomt at Styve allerede er i gang med neste. - Det er kanskje bra å gjøre det før anmeldelsene kommer.

Medlemskapet lønner seg lenge før du begynner i din første jobb

Tekna er en organisasjon for deg som planlegger en master innen teknisk-naturvitenskapelige fag.
Som studentmedlem i Tekna får du en rekke fordeler som blant annet:

- **Gratis forsikring. Velg mellom PC, ulykke eller innbo med sykkel.**
- **Kurs, aktiviteter og nytt nettverk.**
- **Hjelp når du søker jobb eller sommerjobb.**
- **Teknisk Ukeblad og Magasinet Tekna.**

Blant våre 47 000 medlemmer er 7 500 studenter. Meld deg inn du også på www.tekna.no

Tekna

www.tekna.no

ASH TIL TROMSØ IGJEN

RETUR: Ash vender tilbake til Tromsø, etter sommerens opptreden på Bukta-festivalen.

TEKST **EIRIK HOVDE BYE**
FOTO **PRESSEFOTO**

Det Nord-irske bandet Ash tar turen til Tromsø for andre gang i år på sin Europa-turne, og skal forutenom Tromsø spille i Bergen, Stavanger, Bodø og Oslo i Norge. Denne gang spiller de på Driv, og studenthuset har dermed fått nok et internasjonalt anerkjent navn på plakaten denne høsten.

Lang fartstid

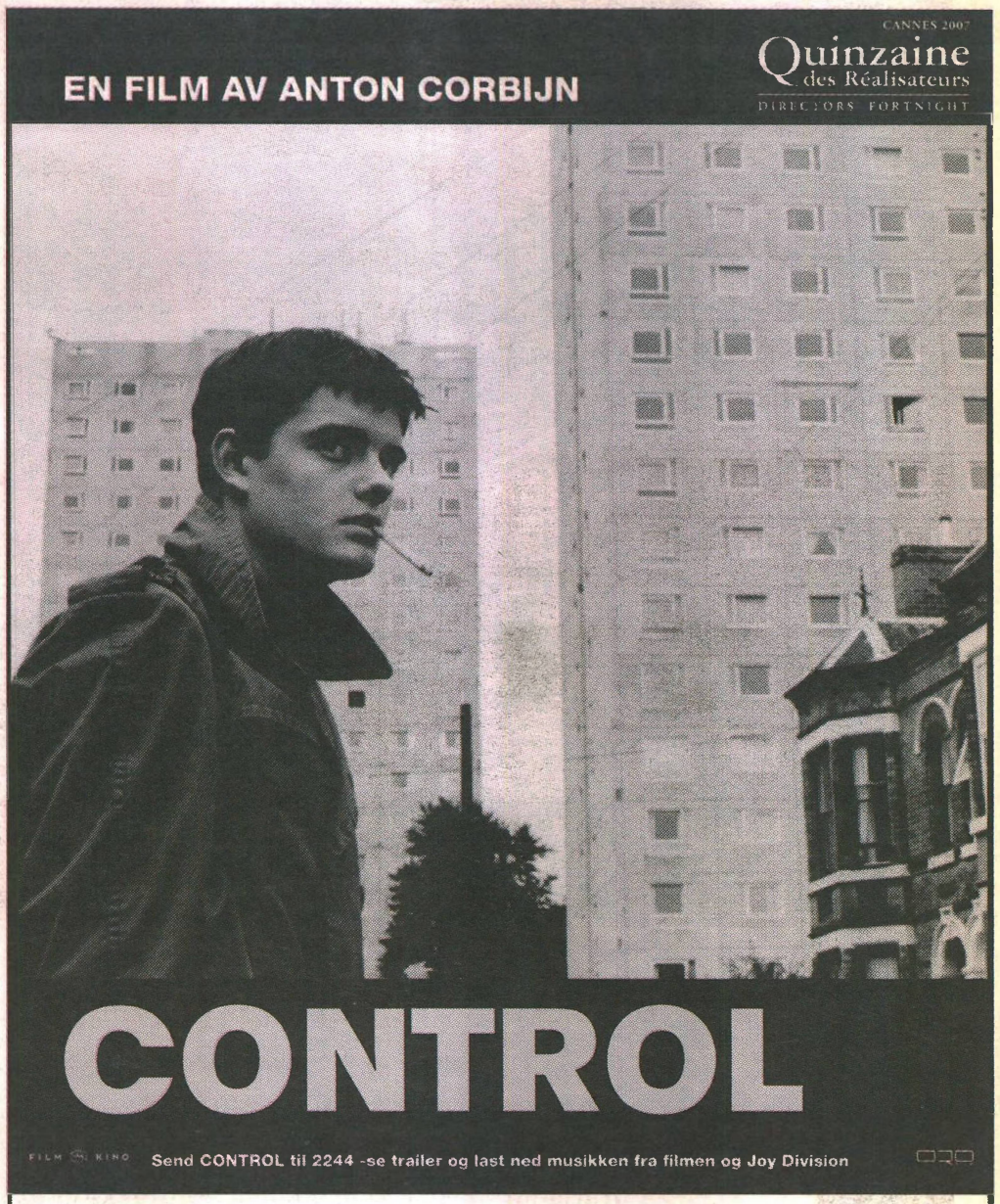
Bandet ble stiftet så langt tilbake som i 1992 den Nord-irske byen Downpatrick, og ble raskt klassifisert som britpop av britisk media da de debuterte. Men bandet har eksperimentert en del med forskjellige musikksjangre, og har vært innom punk, powerpop, grunge og hardrock. Bandet ble som sagt stiftet for 15 år siden, og har stort sett hatt de samme medlemmene hele tiden. Tim Wheeler på gitar og vokal, Mark Hamilton på bass og Rick McMurray på trommer er de tre som har vært med hele veien. Etter å ha turnert med bandet Weezer i 1997, fant bandet ut at de var noe hemmet av å være en trio, og hyret inn Charlotte Hatherley på gitar, piano og vokal, noe som ga bandet større frihet til å komponere musikk. Men i 2006 brøt Charlotte med resten av bandet. Ifølge gruppa var bandet og Charlotte enige om avgjørelsen, og Ash sa senere at de ba Charlotte slutte fordi de igjen ville være en trio. Bandet har til sammen gitt ut 6 album, men de platene med størst suksess er nok *1977* fra 1996 og *Free All Angels* fra 2001, som begge gikk til topps på de britiske salgslistene. Bandet har hatt mange hits i løpet av sin lange karriere, som for eksempel «Girl From Mars», «Goldfinger», «Shining Light» og fra den siste plata, «Polaris». Bandet sies å spille powerpop som passer best som såkalt sommermusikk, men den trofaste fanskaren vil nok la seg rive med også midtveis i november med en setliste som mange kan nikke gjenkjennende til.

Mange store slagere

Bandet er som sagt på Europa-turne i høst, og mange vil nok huske at de var her tidligere i sommer, under årets Bukta-festival. Bandet fikk da noen lunkne kritikker for å ha virket uengasjerte, men ifølge fansider på nettet har de vært i storslag i de siste ukene etter å ha spilt på studentscener i bl.a. Liverpool, Manchester, Leeds og Glasgow. Setlista har tatt for seg musikk fra alle de 6 platene de har gitt ut, med hovedvekt på tidligere nevnte *1977*, *Free All Angels* og plata som kom i år, *Twilight Of The Innocents*. Dette sikrer at de som dukker opp på konsert vil få høre mange kjente sanger, og muligens vil de også ha fått tid til å bli kjent med det nevnte sistealbumet *Twilight Of The Innocents*, som var rykende ferskt da gruppa var her oppe i sommer. Plata er den første gruppa selv har produsert, og de som har vært mest kritiske til bandet for å være et erkekommerst, konstruert band, må vel si seg enig i at *Twilights*.. er et helstøpt produkt. Undertegnede kommer uansett til å være på plass på Driv i god tid før konserten starter, for å få med seg et av sine favorittband. Skal man tro det fans i Europa sier, får vi oppleve et band som har rukket å spille seg gode og varme i trøya, og som, om de vil, kan skilte med en setliste få andre band som har gjestet Driv kan matche.

FAKTA

Hvem: Ash
Hvor: Driv
Når: Lørdag, 17. november

RUSSISK JAZZ PÅ VERDENSTEATRET

LEKENT: The Bridge etterfulgte fyrverkeriet Second Approach på Verdensteateret.

TEKST **SIRIN STORJORD OVESEN**
FOTO **GRY ELISABETH MORTENSEN**

I anledning Barentsjazz flyttet Arkhangelsk jazzfest hele festivalen sin til Tromsø og Verdensteatret for en dag. Utropia testet ut konseptet russisk jazzbule.

Forventninger

Det er jo ikke hver dag man har sjansen til å oppleve noe slikt i Tromsø. Det var derfor vanskelige å vite hva man kunne forvente seg av en slik kveld. Ville musikken være veldig annerledes? Ville det være menn med store russiske pelsluer? I det jeg satte mine bein på Verdensteatret registrerte jeg ikke en eneste stor pelslue, men kanskje en anelse høyere prosent grå hår enn jeg vanligvis er vant til på festival. Veggene var dekket med gamle russiske propagandaplakater og en svart-hvitt film der noen badet. Utover det var det stort sett gamle, gode Verdensteatret.

Vakker energi og ubevisste smil

Inne i salen var det klart for nest siste konsert, Second Approach fra Moskva. Bandet besto av tre musikere og et helt kobbel av instrumenter, alt fra vannflasker til små og store piano. Å oppsummere denne konserten i korte trekk er på grensen til umulig, men overgangene mellom det vakre og det energiske satte sterkt preg på hele forestillingen. Dette var heller ikke musikere som var redde for å leke med ulike uttrykk og lyder. Det så ut som de storkoste seg på scenen. Som publikummer kunne man forsvinne inn i en annen verden. Midt i konserten registrerte jeg at jeg helt ubevisst satt og smilte. Det er vel et velkjent tegn på at man har det bra.

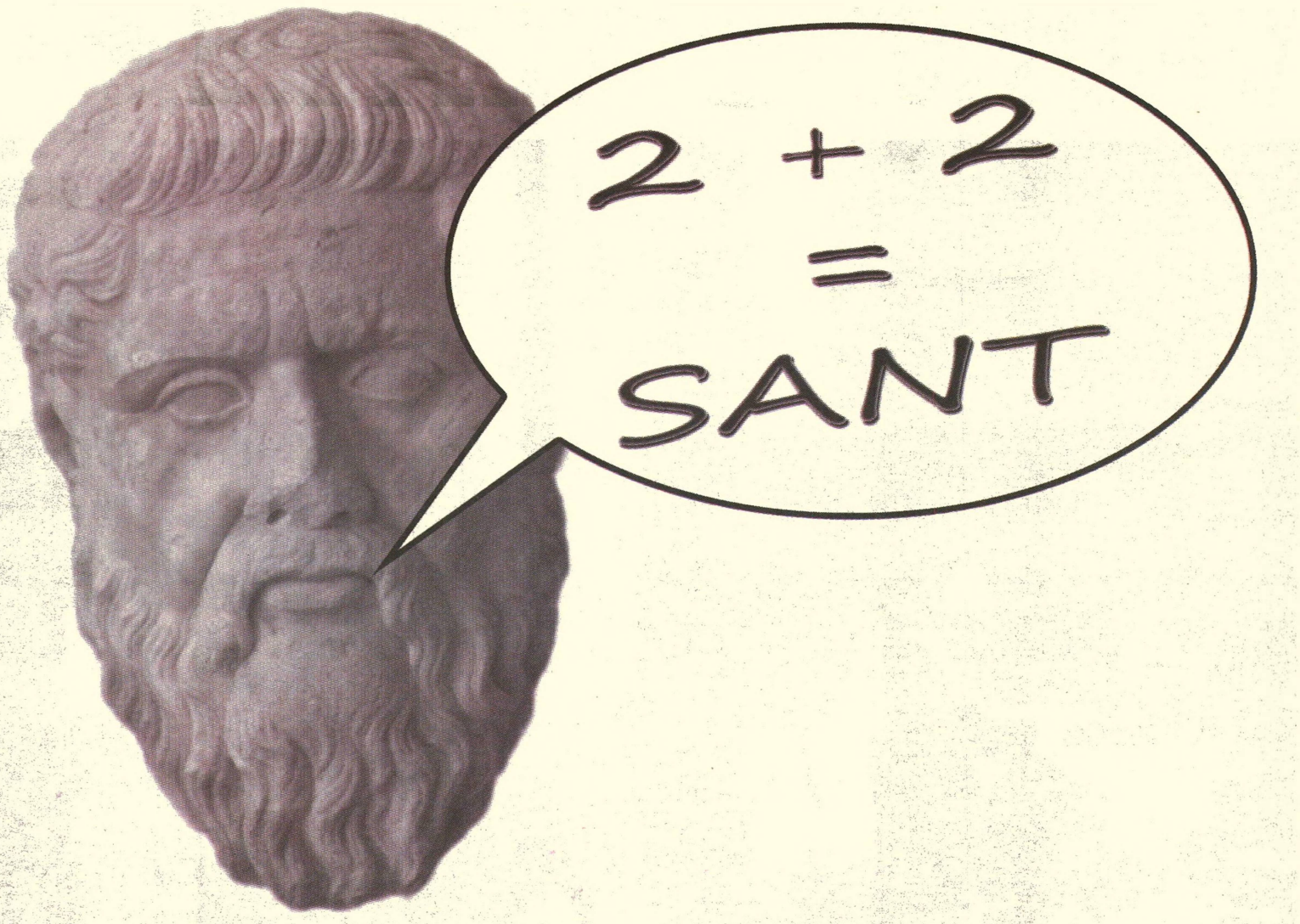
Musikk som kommunikasjon

Etter Second Approach var turen endelig kommet til The Bridge, et samarbeidsprosjekt mellom jazztrioen Link fra Hammerfest og Konstantin Safyanov og Nikolay Kulikov fra Russland. Konserten deres skulle i følge dem selv være et slags svar på hva som skjer når musikere har et felles ståsted, men likevel forskjellig musikalsk arv. Ved å spille hverandres musikk skulle det oppstå noe nytt og spennende. De musikalske prestasjonene var det ingenting i veien med, men for meg ble det en litt kjedelig konsert. Kanskje fordi det ikke var helt enkelt å omstille seg etter at Second Approach hadde levert sin fantastiske forestilling.

DEN NORSKE KIRKE
STUDENTpresten
I TROMSØ
Er til stede for samtale når livet blir for stort eller for lite.
91342023 / 77644097
tor.stranda@adm.uit.no
http://uit.no/studtjenester/957

HVA SKAL VI MED KUNNSKAPEN?

TEKST **LONE DYBDAL**
ILLUSTRASJON **PIA URTO**

Som filosofistudent i Norge er jeg veldig privilegert. Staten låner meg penger slik at jeg kan bruke dagene på å lese verker av forlengst døde menn. Hvorfor gjør staten dette? Hva ønsker den å få igjen?

Universitetet er tildelt en oppgave som innebærer å søke ny kunnskap for kunnskapens egen skyld. John Ziman har delt opp forskningen i to: akademisk forskning, som drives av kunnskap for kunnskapens skyld, og teknisk forskning som er rettet inn mot å løse konkrete problemer eller finne praktisk anvendelse. Teknisk forskning, den som oftest får eksterne midler fra næringslivet, skaffer oss viktig instrumentell kunnskap som er nyttig her og nå. Problemet med denne delen av forskningen er at den oftest er kontrollert av de virksomhetene som finansierer den. Det er naturlig at legemiddelindustrien bestiller forskning som vil være med å fremheve viktigheten av de produktene den tilbyr.

Den akademiske forskningen er umiddelbart orientert mot kunnskap for kunnskapens skyld. Den kan vise seg nyttig i det lange løp, mens den primært skal gi oss ny kunnskap, overbringe denne, korrigere våre verdensbilder og utfordre våre verdier og holdninger. Ziman er opptatt av at den akademiske forskningen må få lov å beholde sin egenart for å kunne utfylle sin samfunnsmessige rolle. Kunnskapen skal være offentlig tilgjengelig, den skal være bredt orientert, kreativ, kritisk og ikke styres av bestemte interesser. Disse normene står i kontrast til den tekniske eller anvendte forskningen som tjener bestemte interesser, krever eiendomsrett til kunnskapen og styres av pragmatisme og mer snevre perspektiver.

Platon vier i sin dialog *Staten* svært mye plass til utdanning. For å kunne få et velfungerende samfunn er det nødvendig å utdanne, eller danne borgernes karakter slik at de vil kunne fungere til det beste for staten. Platon er opptatt av sann kunnskap basert på innsikter fremkommet ved fornuftsslutninger. For å få sann kunnskap må man dra sjelens oppmerksomhet bort fra det som blir til og mot det som virkelig er. Den fysiske verden som omgir oss er i stadig tilblivelse, mens Ideene er bestandige.

Platon drar frem den av våre kunnskaper som har berøring med alle vitenskaper og kunnskaper, nemlig matematikk. Et av matematikkens fortrinn er at den hører til det som etter sin natur leder til erkjennelse. Den leder oss mot selve virkeligheten. I tillegg har matematisk kyndighet en rekke bivirkninger, som at man blir en dyktigere hærfører, en dyktigere handelsmann, vi kan til og med tenkes å konstruere bruer. Sjelen må aktiveres av enkelttilfellet, og ved en refleksjon over dette kan man bringes stadig nærmere det som egentlig er. Regnekunsten dreier seg om tall og leder til sannhet. Og sannhet er målet for vår streben. Filosofens vei er vanskelig. Fra den trygge uvitenhet i den fysiske verden av tilblivelse må man ut på de vovede vidder, klatre over usikre topper og langs med den stenkledde fjellside.

Man skal beskjeftige seg med regnekunsten inntil man når det stadiet der man betrakter tallenes natur med selve tanken. Det er kunnskap for kunnskapens skyld, for å bli i stand til å kunne erkjenne de egentlige sannheter og få innsikt i Det Godes idé. Matematikken nøder oss til å bruke tenkeevnen, og ikke fysiske størrelser, til å nå selve sannheten. De fysiske størrelser er under tilblivelse, og er ikke konstante. Sannheten finnes bakenfor eller ovenfor som uforanderlige ideer eller former. Disse ideene kan ikke artikuleres slik vi beskriver og analyserer et begrep. Ideene går ut over det vi har tilgang til gjennom språket; deri ligger deres absolutte væren og transcendens.

Dialektikken er den kunst som de dyktigste i staten må benytte seg av for å nærme seg innsikt i Det Gode. Det Gode er ikke tilværelse, men ligger hinsides tilværelse og overgår den i anseelse og kraft. Platon kommer med sin sollignelse for å beskrive hvor utilgjengelig – men likefullt essensielt – Det Godes Idé er for oss. "Det som gir de ting som erkjennes deres sannhet, og som meddeler den som erkjenner, erkjennelsesevnen, det bør du hevde er Det Godes idé"(508d-e).

Hos Platon skal styrerne av staten være de som har fått innsikt i Det Godes idé, og med dette som forbilde styrer på beste vis for staten som et hele. Et viktig poeng hos Platon er at filosofene ikke skal bli værende oppe i ideenes lysende sfære. De skal stige ned igjen til det praktiske liv der de ved å benytte seg av innsikten i Det Gode skal opprettholde den harmoniske stat. Det er kun noen få som av natur overhodet har mulighet til å få innsikt i Det Godes idé, men de som skulle oppnå dette vil bevirke at hele staten nyter godt av denne innsikt. Hvorvidt innsikt i Det Gode er mulig gis det intet endelig svar på.

DA TROMSØ SLUKKET BRANN

TIL VS BRANN

Tippeligaen
26. serierunde, 3. november, 18.00 Alfheim

TEKST **MATS A. AAS & EIRIK H. BYE**
FOTO **MARIUS HANSEN**

Utropias utsendte reportere kunne etter meget om og men innfinne seg på tribunen klare for kamp, ca. 10 min. før kampstart. Før det hadde vi vært innom både informasjonsskranken, pressekontoret(et rom tilsvarende en gjennomsnittlig studenthybel) og spasert gjennom VIP-losjen med største selvfølgelighet. Noe usikre på vår besøkelsestid entret vi presserommet forsiktig, men det virket som om de mer drevne sportsjournalistene var noe slitne etter en lang sesong, og ikke gadd plage de uerfarne reporterne.

Før kampstart: Isberget viser sin misnøye når "Nystemten" synges på DERES hjemmebane! Tromsøsangen roer "massene" noe.

Brann: Opdal, B.Dahl, C.Guntveit, El Fakiri, Solli, Vaagan Moen, Huseklepp, Sjöhage, Bjarnason, Knut Walde, Armann Bjørnsson

Til: Borch, Reginiussen, Moldskred, Steen, Haugen, Yndestad, LI Strand, Knudsen, Lindpere, Høgli, Sequeira, "Isberget"

Dommer: Kjell Allseth (Stjørdals-Blink)

3 min: Moldskred igjennom forsvaret, men linjemannen har markert for offside. Relativt klart.

8 min: Moldskred får snudd seg på ca. 17-18 meter og skutt, men setter den midt på Opdal.

10 min inn i første omgang er det Brann som har hatt ballen mest, men TIL har vært mest på hugget og vært nærmest en sjanse.

12 min: Meget uortodoks takling av Ørnason som nærmest inviterer Moldskred opp på ryggen hans, og får seg jaggu et frispark også.

14 min: Steen får hodet på en corner, men ballen spretter ned i bakken og opp i klypene på Opdal. Bra legg av Lindpere.

15 min: Isberget påpeker at Tromsø by er nydelig. Relevanse til kampen ukjent.

16 min: Moldskred nok en gang med et skuddforsøk, men skuddet blir for slapt fra ca. 20 meter, og Opdal har få problemer med å plukke den.

17 min: Sjøhage igjennom og prøver å lobbe over Borch fra halvdistanse, men ballen går 5 meter utenfor. Branns første halvsjanse.

20 min: Lindpere med et fint skudd fra ca. 20 meter som går mot krysset, men landslagskeeper Opdal avverger med et tigersprang. På påfølgende corner får Sequeira ballen helt alene, men ballen kommer nok litt brått på og costaricaneren bredsider den like over.
Brannfansen er forholdsvis rolige av seg, og har neppe ristet av seg tømmermennene etter det som må ha vært en meget lang feiring av seriegullet som ble sikret for 2 runder siden.

24 min: GULT til Helge Haugen for holding i trøya på Huseklepp.

30 min: Vaagan Moen skyter fra ca. 20 meter, og ballen går rett over via et TIL-bein.
På corneren mener Brann at ballen var innom en TIL-hånd på vei ut, og vil ha straffe.
På den neste corneren header Bjørnsson like over.

32 min: Tromsø med fin opprulling med LI Strand som serverer ballen lekkert til Moldskred på venstre kant, som setter den sikkert via bakken forbi en sjanseløs Opdal. 1 – 0.

35 min: Moldskred får ballen på ca 30 meter, og vender bort to de to midtbackene før han skyter, men Opdal tar den i fast grep.

36 min: Huseklepp får et enkelt frispark etter å ha prøvd på en kontring, og får mishagsytringer servert på løpende bånd.

38 min: Steen avverger et skudd fra 5 meter av Bjarnason, Brann mer med etter skåringen.

39 min: Knudsen prøver seg på en frekkis fra sidelinja ca. 35 meter fra mål, men Opdal har nok grei kontroll på den.

41 min: STOR sjanse for Bjørnsson som blir fint spilt igjennom av Huseklepp, skyter i stanga, men Borch våken på returen og vinner den i duell med islendingen.

45 min: PAUSE.

2.omgang

TIL får corner etter 20 sek.

46 min: Reginiussen flikker en corner videre mot lengste, men El Fakiri får reddet på streken. Strand skyter utenfor fra 18 meter.

48 min. Sjøhage holder på å tråkle seg igjennom TIL-forsvaret, men Reginiussen får til slutt ryddet opp.

49 min: Sequeira får en mann oppå seg, men får faktisk dømt frispark imot seg.

Tilskuertall: 7450.

53 min: Forsvarstabbe av Brann! Moldskred tar ballen fra Bjarnason og kommer alene mot mål, og bredsider den klinisk i lengste hjørne. 2-0!

Ny chant fra Isberget: "Seriegull, HA-HAHA, Seriegull, HAHAHA" osv.

55 min: 3-0! Moldskred gjør hattrick! Får ballen like utenfor 16-meteren, snur seg, og sender den mot lengste hjørne. Opdal er så vidt på den, men skuddet er for bra.

Speaker prøver seg på billig vits om å gjøre om navnet Moldskred til Målskred. Originalt.

59 min: Bytte Brann: Sjøhage ut – Karadas inn. E. Bakke inn for Vaagan Moen.

65 min: Knudsen ut – Yttergård Jensen inn. Meget populært bytte.

67 min: TIL stormer fram på en kontring med fire mann, men den dårligst plasserte får ballen, og skyter via en Brannspiller og ut.

70 min: Moldskred involvert i ALT TIL foretar seg fremover på banen.

71 min: Walde ut – Ørn Sigurdsson Inn.

73 min: Langt løp av Huseklepp som kommer ned til dødlinja og får lagt inn framfor mål, men Tromsø-forsvaret får avklarert.

76 min: Lars Iver kommer i midten og får en stikker, og skyter fra ca. 15 meter, men Opdal får en hånd på ballen. Tromsø vil ha mer!

79 min: Tromsø leder komfortabelt 3-0, men Steinar Nilsen gestikulerer og maner troppene til innsats som om det var 0-3.

81 min: Steen header like over på corner.

83 min: Lindpere ut – Roger Risholt inn.

1 min lagt til ..Slutt,3-0!

JIMMIS

Studentplass nr. 1 i Tromsø

Salater: **95,-**
Baguetter & Bagels: **55,-**

Vi har ferskpresset juice, smoothies, øl og vin samt et stort utvalg forskjellige kaffesorter, latte, mocca, varm sjokolade mm.

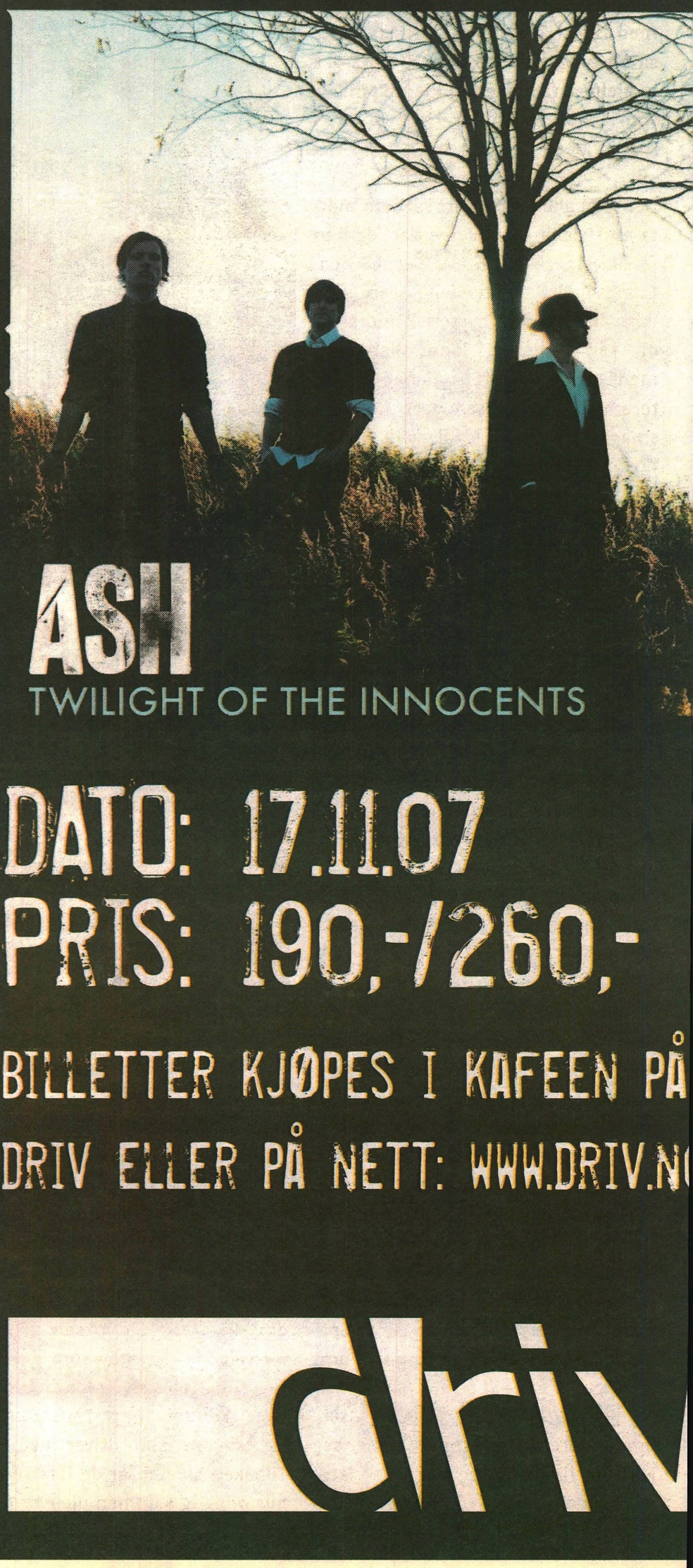
20% Jimmis gir 20% avslag ved fremvisning av studentkort

Bli medlem av Jimmis-gruppen på Facebook og få ekstra fordeler og superbra tilbud. Bynes fineste uteservering!

www.jimmis.no

ASH

ASH
TWILIGHT OF THE INNOCENTS

DATO: 17.11.07
PRIS: 190,-/260,-

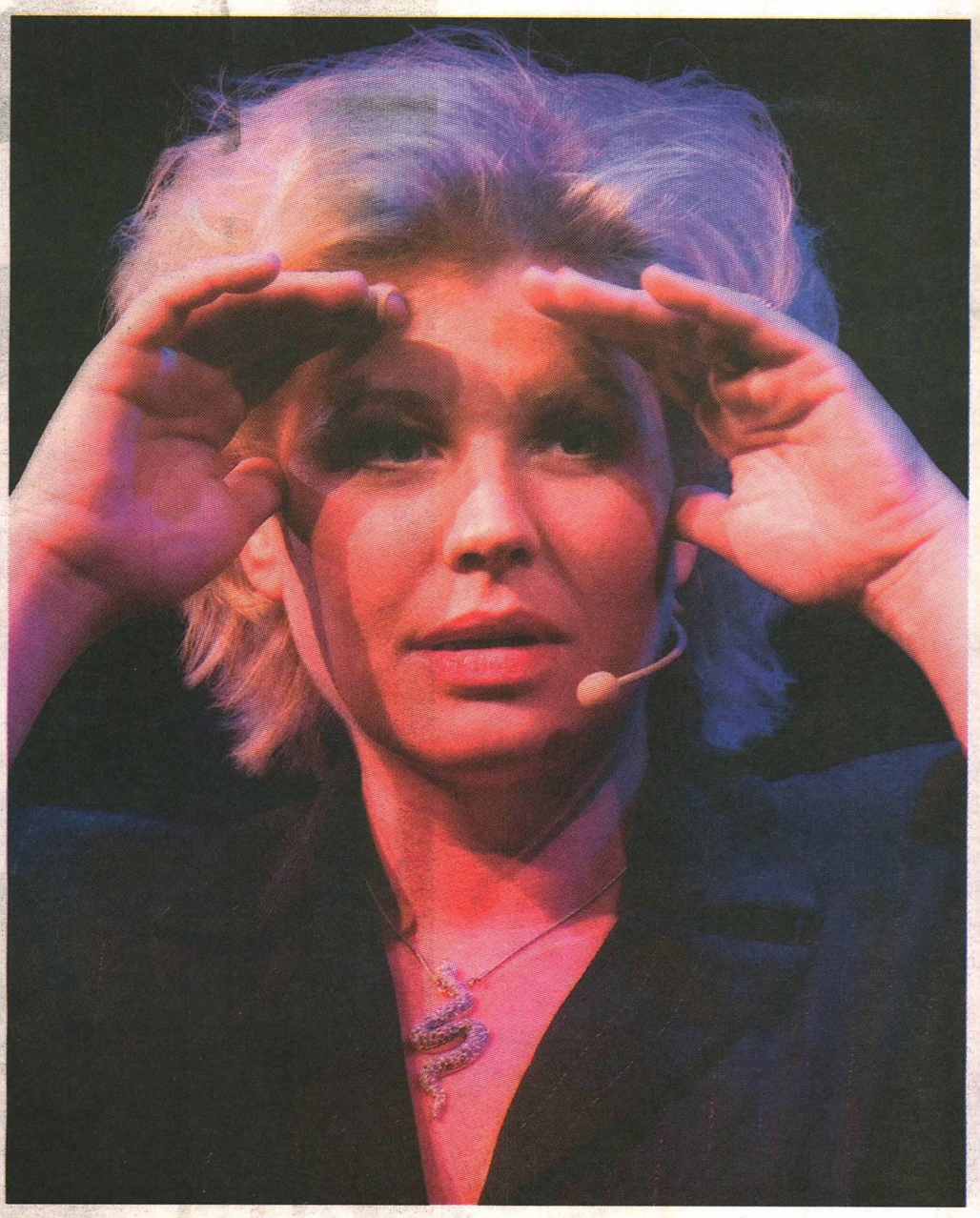
BILLETTER KJØPES I KAFEEN PÅ
DRIV ELLER PÅ NETT: WWW.DRIV.N

driv

HUSETS HUMOR-ALIBI

Anne Kat Hærland
Tatt av vinen
Kulturhuset, onsdag 31. oktober

TEKST **GAUTE BECKETT HOLMSLET**
FOTO **MARIUS HANSEN**

Jeg har lenge lurt på hvor Kulturhuset i Tromsø er, og nå har jeg endelig funnet det. Jeg har ikke hørt om så mye som har skjedd der, men registrerer at det ikke har gått så altfor godt i det siste. Da må det jo hjelpe å få opp en så kjent komiker som Anne-Kat. Hærland til byens kulturscene?

Det var i alle fall fullsatt sal som møtte en tydelig spent Anne-Kat. da hun forsiktig tittet frem fra scenekanten. Etter en litt omstendelig start som ikke akkurat var hysterisk morsom, og som innebar "kinotrailer-stemmen", et rundt lerret og noen lyskastere, tok Hærland selv over med sine smågrove vitser. Det falt godt i smak hos publikum. De heldige som hadde fått seg billett til showet kunne nyte 1 time og 15 minutter med velskrevet, norsk stand-up. Noen vil kanskje si at det var lite nytt, men showet gjorde det et stand-up show SKAL gjøre. Folk lo godt, folk lo veldig godt. Dama to rader foran meg og tre seter til høyre fikk det hun drakk på i vrangstrupen, noe dama tre rader foran meg og tre seter til høyre satte lite pris på. Men alle var venner, for på scenen sto en sortkledd vitsemaskin ved navn Anne Kat.

Det ser ut som om denne forestillingen er en sjelden stjerne på Kulturhusets himmel, for etter en kjapp kikk i programmet finner man at etter Trond-Viggo Torgersen 8. november er det ganske dødt helt frem til februar, når Raske Menn entrer scenen. Denne perioden blir selvfølgelig blåst liv i av D.D.E sitt juleshow og Halvdan Sivertsen som roper jula inn, men alt i alt vitner det om et lite variert tilbud. Man burde kanskje ta i betraktning at Tromsø er en av byene i Norge med lavest gjennomsnittsalder og sørge for litt kultur til aldersgruppen 20-35 år også. Anne-Kat. var en god start som trakk et bredt publikum. La oss håpe at Kulturhuset viser oss at de virkelig vil, med et morsomt og variert program til våren.

TRYGGE TROND

Trond Viggo Torgersen
De du kan + noe nytt & noe rart
Kulturhuset, onsdag 9. november

TEKST **MATS ANDRÉ AAS**
FOTO **GRY ELISABETH MORTENSEN**

Som seg hør og bør for en lege, og for så vidt for en stjerne i norsk humor, kommer Trond Viggo med band på scenen noen minutter etter annonsert tid, til stormende jubel fra en nesten fullsatt sal. Bandet setter i gang, og melodien er kjent: de begynner med låta om Hjalmar. Hjalmar, som slutta skolen i fjerde, og trodde han låt som en engelskmann. Den tynnhåra legen småprater litt etter sangen, blant annet om "Hjalmar", forteller en historie om en tur til Spania for mange år siden, til publikums fornøyelse. Han kommer inn på forskjeller mellom den gode forelskelsen, og den forelskelsen som fortoner seg som "et hælvete", og synger to låter om begge typene.

Etter flere sanger om kjærlighet, ting man ikke bør si, og den nydelige, rørende "Far", spør han etter 12-13-åringer i salen, og vil ha en av disse opp på scenen. Magnus på 12 år kommer opp, de prater litt om det å være 12 år, og omkring det å bli voksen. 12-åringen får velge en bokstav som det skjuler seg en låt bak, og "Medvind og motvind" kommer opp. Låta passer bra for Magnus, som driver med seiling. Tilbake i sofaen får de faren til Magnus opp, og sammen hjelper de Magnus med ting å se frem til når han blir eldre. Pappa Knut velger låt på samme måte som Magnus, og Trond Viggo synger "Dyrlegehambo". I sofaen igjen mimrer Torgersen og Knut om barnetv i "gamle dager", og Flode kommer gående over scenen i det Trond Viggo prater gjennom "Puss, puss så får du en suss", mens publikum stemmer i av full hals. Like etter kommer gode gamle "Vaktmester'n" på i sitt kjente kostyme, umåtelig populært! Han snakker litt om forskjellige ting, og "tryller" også litt, før han "tryller" seg om til dansebandvokalisten som forteller tørre vitser på en morsom måte.

Deretter kommer svensktoppen (på norsk) "Josefin", og stemninga i salen er på topp. Hele bandet kommer helt fram på scenen når "Det var en gang en ... og en ..." fremføres. Klassiker! Torgersen proklamerer at "vi skal nå ta de sangene vi ikke har sunget, til slutt", og han kommer med slagere på løpende bånd: "Ikke by'n med meg", "Stilig", "Slapp reggae", en fantastisk gøyal mannskorversjon av "Røykevise" og rappen "Hvorfor det?". Til stående applaus går han av scenen, og det obligatoriske ekstranummeret er klassikeren "Tenke sjæl", der alle synger med, før kvelden naturlig nok avsluttes med "Aftenbønn". Alt i alt en festlig kveld med en barnslig og koselig 55-åring, der slagere og flotte låter kom som perler på en snor.

SUPERGOOD

Superbad
Regi: Greg Mottola
Med: Jonah Hill, Michael Cera & Christopher Mintz-Plasse

TEKST **GAUTE BECKETT HOLMSLET**

***Superbad* er noe så sjeldent og selvmotsigende som en intelligent dum film.** For å gjøre det enda skumlere så er dette en troverdig ungdomsfilm. Ja, jeg sa det: troverdig. For det er faktisk karakterer i denne filmen som du føler med, trass i (eller kanskje på grunn av) deres ufrivillig penistegnende, "vi-må-virkelig-få-oss-noe-før-college" mas og til tider homo-erotiske natur. I denne filmen finner du politimennene du vet vandrer rundt i USA, men som aldri kommer på *Cops*, vitsene som ble et hakk for grove for *40-year-old virgin* og alle skuespillerne som var for gode (!) til å få være med i den siste Amerikanske Pai-filmen. Under få filmer har jeg vært så nær å le på meg en lyskestrekk, med unntak av *Battlefield Earth* som står som høydepunktet for ufrivillige komedier. Men *Superbad* er i aller høyeste grad en frivillig komedie. Man merker at regissør, produsent og skuespillere, lever seg inn i filmen og ønsker dens beste til enhver tid. Det er lite av de irriterende momentene som pleier å komme i slike ungdomsfilmer, eller det vil si, det er sikkert like mange - men *Superbad* klarer å avlede oppmerksomheten din med geniale scener som gjør at du helt glemmer hvor sykt idiotisk og lite troverdig det egentlig var at han ene fikk seg falsk legitimasjon hvor eneste navn var "McLovin". Genialt. Morsomt. Barnslig (men på den gode måten). *Superbad* er ikke i *Alle elsker Mary*-kategorien. Den er heller ikke i *Napoleon Dynamite*-kategorien. Den er nok (ikke bli redd!) i *American Pie*-kategorien, men til gjengjeld rager den helt på topp. Legg fordommer til side, ta med noen venner og noen spann med popkorn og kos dere med nesten to timer kvalitetshumor i toalettsjangeren.

ILLUSTRERT IRRITASJON

American Splendor
Regi: Shari Springer Berman & Robert Pulcini
Med: Paul Giamatti

TEKST **GAUTE BECKETT HOLMSLET**

Det går gjerne lang tid mellom diamantene på de kommersielle kinoprogrammene. Da er det godt vi i Tromsø er velsignet med Verdensteateret. Tirsdag 6. november hadde Verdensteateret første visning av American Splendor, og de skal vise den to ganger til før de tar den av programmet. Takk for det!

American Splendor handler om den lett nevrotiske og, som han selv ville ha sagt: kjedelige, Harvey Pekar som jobber som arkivar på det lokale sykehuset. Her omringes han av mer eller mindre sære personligheter, blant annet en nerd som får andre nerder til å rødme av selvgodhet. Dette er ingen lett film som du tar med fjortisbroren/-sønnen din på i et krampeaktig forsøk på intensivkultivering. Sjansene er store for at han etter å ha sett denne filmen vil isolere seg på rommet med Star Wars uendeligogien, tett pakket inn i et ullteppe mens han skjærer tenner og stirrer tomt ut i luften. Det er rett og slett for mye å ta inn for en uerfaren og eksplosjonskåt liten tenåring.

Dokumentar, spillefilm og animasjon forenes i en 100 minutters herlighet som tar tak i nakkehårene dine og drar deg med inn i Harvey Pekars unektelig dystre univers. Pekar spilles av Paul Giamatti, mannen som ved å rynke på nesen kan illustrere både kjedsomhet, mislykkethet, frustrasjon og nervøsitet. Noen vil gjerne hevde at dette er de eneste uttrykkene han besitter, noen vil kanskje bli litt lei av den nasale bak-i-halsen-pratinga hans, mens noen kanskje vil dra kjensel på ham fra *Sideways*, en nesten like bra film som mottok gode ord på diverse filmfestivaler i 2004.

Du har nå to gylne muligheter til å få med deg denne perlen i løpet av helgen 16.-18. november på Verdensteateret. Det eneste som står mellom deg og en fantastisk opplevelse er illusjonen om at filmen er like bra hjemme i stuen. Dette er selvfølgelig helt feil. I alle fall når du har tilgang på en så koselig og intim storstue som Verdensteateret. Dessuten har de større skjerm og bedre vin.

VALKYRIENS FØRSTE RITT

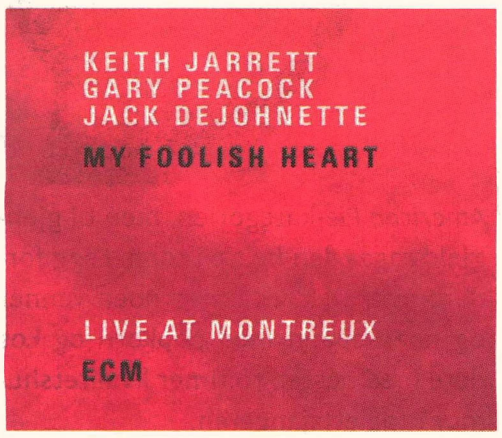

Valkyrien Allstars
Valkyrien Allstars
Heilo (2007)

TEKST **FRITHJOF EIDE FJELDSTAD**

Den unge feletrioen Valkyrien Allstars har endelig steget ut av sin stilsikre stamkneipe, "Valka" på Majorstua (derav gruppenavnet), og har nettopp gjort unna sitt oktoberritt. Deres første fullengder *Valkyrien Allstars* har for lengst fått hedersplass både under laserstråler og på ymse mp3-spillere. Dansegulvene rister og bølger, hestehårene flyr som halmstrå i onna på høylys dag og stålstrengene gløder av intens bueføring. Valkyrien Allstars svinger seg mellom tradisjonell folkemusikk, rock, blues, jazz og soul og kan dermed skrive seg inn på listen over flere unge lovende fusjonalister i det dynamiske folkemusikklandskapet. De klarer mesterstykket å balansere mellom det tradisjonelle og moderne på en genuin måte og fremprovoserer et strøk av noe helt personlig, noe helt nytt. Valkyrien representerer det god folkemusikk dreier seg om. Det er fest og moro, dynamikk, improvisasjonslek og høy originalitet. Utgivelsen er krydret med gjesteopptredener som mesterlig bidrar til å dyrke frem Valkyrien som noe av det mest spennende norsk folkemusikk kan by på for tiden. Spesielt vil undertegnede trekke frem Tore Andreas Solheims meget velklingende stemmelegging på "Å gjev du batt meg". Skiva syder i tillegg av generell frekkhet og fengende orgasmisk feleonani. Tuva L. Syvertsens stemmebånd minner til tider om silkedrapert piggtråd og bærer Jokkes "Hvis jeg var deg" inn i nye dimensjoner. Hun markerer seg også som en viktig kilde til videreføringen av den norske stev- og kvedetradisjonen. Det er heftige, rytmiske felestøt, varme toner og skittent som bare faen. Om ikke lenge rir Valkyrien igjen. Når det skjer: Fyll mitt beger på ny!

NY STANDARD

Keith Jarrett, Gary Peacock & Jack Dejohnette
My Foolish Heart (Live at Montreux)
ECM (2007)

TEKST **FRIHJOF EIDE FJELDSTAD**

Pianotrioen til Keith Jarrett (kjent som "Standards") er plateselskapet ECMs store melkeku. Det virker som om Jarrett (piano), Gary Peacock (kontrabass) og Jack Dejohnette (trommer) er utømmelige på materiale, og nesten alt som kommer ut fra den kanten er som oftest meget behagelig å høre på. Når de slipper sin attende plate (nok en dobbel), er det likevel lett å tro at dette er den siste krampetrekningen før alt er slutt. Men tvert imot. *My Foolish Heart* er et konsertopptak fra Montreúx jazzfestival i 2001 og er det mest tilgjengelige, men samtidig kanskje det sterkeste trioen har gjort sammen på plate noen sinne. Det svinger tett i dynamisk, kreativ og energisk spillelyst. Soloprestasjonene kommer oftere og er preget av musikalsk, rytmisk, teknisk og melodisk overskudd. Ved musikalsk intellektuell lek gjennom jazzhistorien utfordrer musikerne seg selv, hverandre og publikum og serverer et hav av ulike stiler heklet sammen av "Standards" umiskjennelige signatur. Jarrett sier selv at dette er en utgivelse han har ventet med å gi ut helt til det rette øyeblikket meldte seg. Og tidspunktet kunne neppe vært mer passende. Skiva er god nok til å kunne føre trioen inn i en aldri så liten renessanse og vekke nye tilhørere. At vi får tre ragtime- og stride låter etter hverandre er kanskje den største positive overraskelsen på denne utgivelsen, en oppfatning jeg tilsynelatende deler med publikum, om vi skal dømme etter applausen i bakgrunnen på innspillingen. *My Foolish Heart* presenterer stykker av blant annet Fats Waller, Miles Davis, Sonny Rollins, Thelonious Monk og Gerry Muligan i originale og frydefulle arrangementer. ECM har nok en gang skummet fløten av sin store melkeku. Og plata er et Møst!

BEIN OG MARG

Goat the Head
Simian Supremacy by Means of Primal Caveman, Death Metal
Tabu (2007)

TEKST IGOR INGVAR JAKOBSEN

***Simian Supremacy*, Goat the Heads debutalbum, er spilt inn i vår på Brygga Studio i Trondheim og gitt ut på Tabu Records nå i høst.** Albumet er 12 steinaldertunge – slå på stein med mammutknokkel – sanger, en intro og lydsporet til en introduksjonsvideo for bandet (kan også ses på www.goat.as). De fleste sangene er midtempo sanger hvor hovedvekten legges på trash og death-riff som til tider leder tankene til band som Slayer og Kreator, men også en del riffing fra stoner-rock, noe som ikke er så fjernt for et band som henter mye av inspirasjonen fra lavpannede sabeltanntigerjegere. Etter et par sanger begynte jeg å savne noe raskere, og det kom i godt kjent black metal-blasting-stil, med tittelsporet "Simian Supremacy" og "Blood"

Når jeg har kommet så langt i gjennomlyttingen, kan jeg være sikker på at det er ekstremmetal med kvalitet jeg hører på, og jeg må innrømme at en sterk trang til å drikke øl og spise rått kjøtt melder seg.

Når det gjelder lydbildet, har bandet en gitarist som stort sett kjører fete riff, men også drar en kjempesolo en gang i blant, kanskje en moderne gjenklang av hulemaleriene fra steinalderen. Trommeslageren gjør en flott jobb, og går fra slag med kjøttbein på hul trestokk til raske blastsekvenser og taktskiftninger av typen bakfull huleboer ned fra fjellet med bjørn etter seg.

Bassisten kunne man med fordel hørt bedre i miksen for å underbygge huleboerfølelsen.

Sangeren brøler noe mørkere enn neandertalerne mest sannsynlig gjorde og gjør det tydelig nok til at man får med seg teksten samtidig som han fullt og helt beholder steinalderfølelsen.

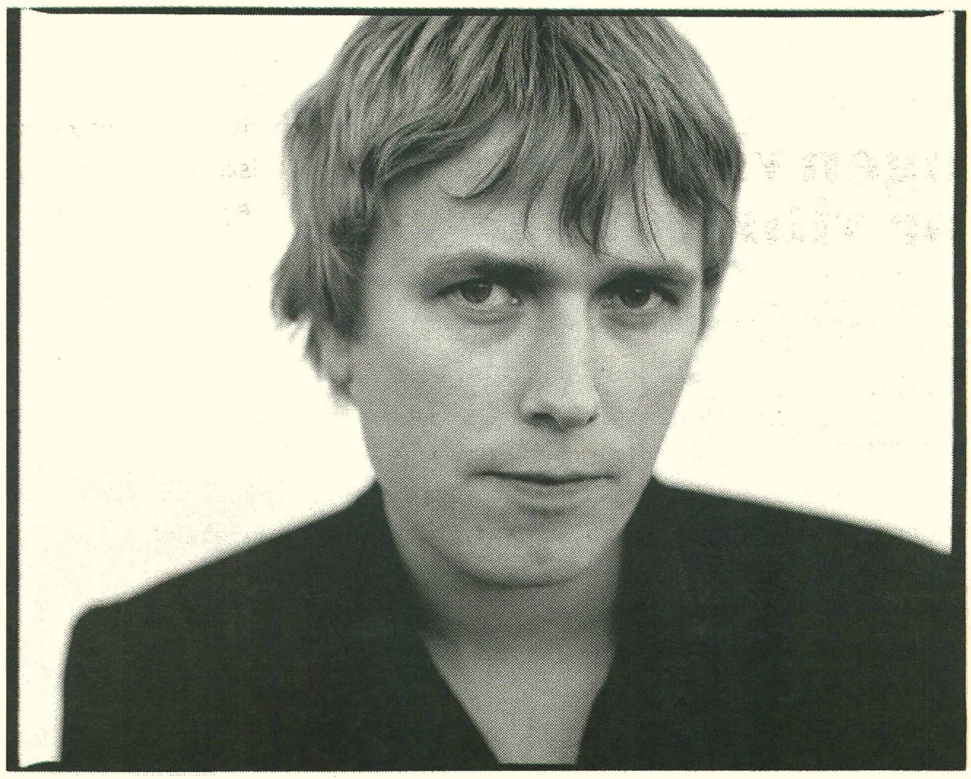
Skiven avslutter sterkt, med flere raske tunge sanger hvor neandertalerne kanskje har begynt å bevege seg mot Cro Magnon-menneskene. Personlig tror jeg skiva ville vært bedre som helhet hvis sangene ble fordelt noe mer jevnt etter tempo over hele albumet, dog fortsatt med den tekniske, nesten prog/death-aktige sangen "Heinous Hand", hvor apemenneskene må vike for musikerne, som en verdig avslutning på ett bra album.

SJARMERENDE I MØRKET

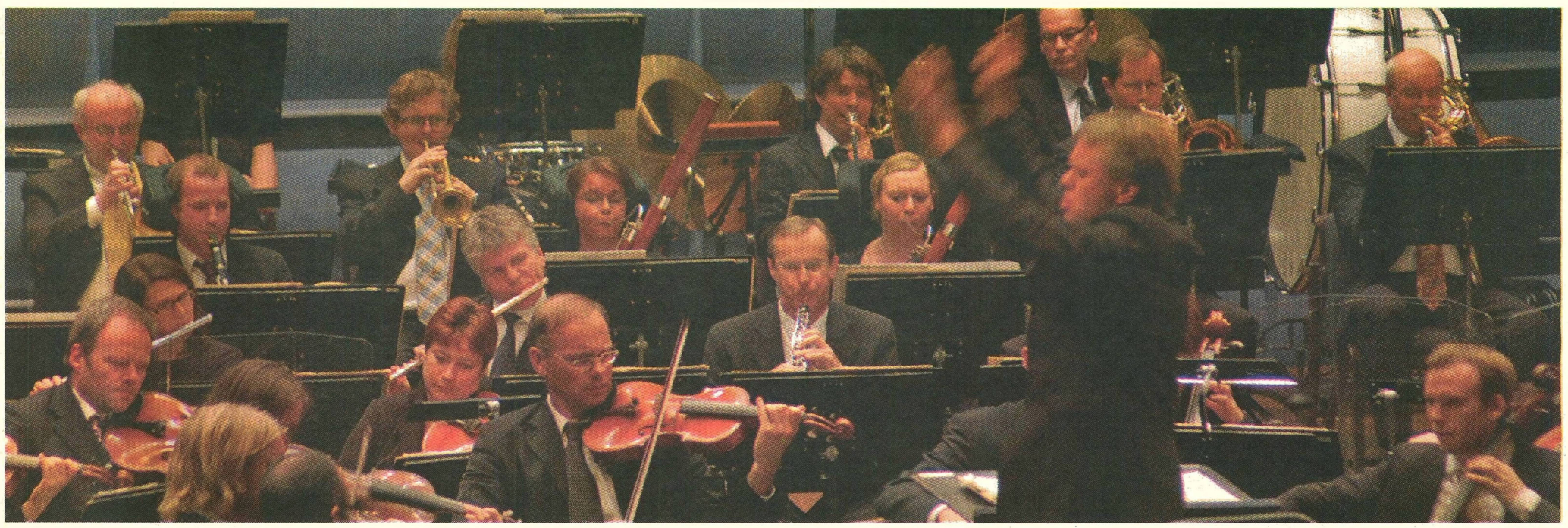
Vidar Vang
Kaos torsdag 01. november

TEKST **JENS KIELLAND**
FOTO **PRESSEFOTO**

Torsdag den 1.november skulle Bjerkviks store sønn Vidar Vang underholde et noe mørketidspreget, vindrikkende publikum på Kaos. Dette å bli en singer/songwriter kveld med stor S og låtene han framførte var en blanding av gammelt materiale fra de 3 siste platene samt låter fra nyskiva som er kommet nå i høst til god kritikk. Selv om noen av nysangene blir framført med band på den nye plata som Vidar Vang minte oss om til stadighet. Men kvelden ble sjarmerende den, låtskrivingen hans er vittig som den er underholdene, stødig på gitaren og med et munnspill rundt halsen på et mørkt og litt shabby utested i en kjeller så kunne det til tider minne om en ung Dylan. Og med all respekt for ikonet Bob Dylan så synger nok unge Vang en smule eller to bedre. Vidar Vang i seg selv var både flink musikalsk og sjarmerende på Kaos-scenen med fortellinger om hvordan låtene var blitt til og om hva bestefaren hans i Gratangen hadde fortalt han om kjærligheten. Men selv om dette absolutt var en avslappende kveld på slutten av en mørk og kald høstuke så blir hele singer/song-writer greia alt for kjedelig. Men kanskje det bare er meg.

STASELIG KORK

KORK
Kulturhuset fredag 9. november

TEKST **INGE STEINE**
FOTO **GRY ELISABETH MORTENSEN**

For å ta ein heilt tilfeldig fredag er vel oddsa for at eg er å finne på ein symfoniorkesterkonsert omtrent like dårlege som for at eg er å finne i, ja, sei ein interiørforretning. Den jevne student er kanskje ikkje den første ein tenkjer på som den typiske symfonigjengar. Nettopp derfor var det på tide å ta seg ein tur for å sjekke ut fenomenet. Med gode gamle Kringkastingsorkesteret (KORK) på besøk låg alt til rette for ein interessant kveld. Men, ville ein finne andre studentar?

Innanfor døra såg det dårlig ut for studentrepresentasjonen. På den andre sida fekk eg heller ikkje auge på verken flosshattar eller pelskåper. Vel inne i den velfylte salen varmer orkesteret opp. Ganske lite harmoniske greier, men spenninga byggjer seg opp. Hjelpe meg so mange dei er, tenker eg i mitt stille sinn. Orkesteret er på Norgesturné med hurtigruta og har spelt seg opp gjennom heile kysten. Det heile byrjar friskt og dirigent Arvid Englegård buktar og vrir på seg slik dirigentar har ein tendens til å gjere.

Som solist har orkesteret med seg Håvard Gimse. Bak flygelet flyg han energisk over tangentane til publikums store begeistring. So er det tid for ritualer. Bukk, Ta dirigenten i handa, gå av scena, kom tilbake, briljer med nytt nummer og gjenta. Tilslutt får han også ein bukett som han takkar for med endå eit ekstranummer. So er det pause og tid for å spankulere rundt for dei oppmøtte. Utropias utsendte sler ihel tid med videoutstillinga Nord-Norsken, som fortida gjester huset. Jammen santen kjem me ikkje i snakk med ei som virkar meir eller mindre jamngamal også. Tilbake i salen er orkesteret klart igjen og publikum trekk tilbake.

Ettersom eg ikkje kan skryte på meg å vere kompetent til å vurdere kvaliteten, må eg stole på mageføelsen. For mine utrente øyrer høyrast dette prikkfritt ut. Etterkvart som kvelden går vandrar også tankane hit og dit. Dette er musikk som får ein til å tenke, enten ein vil eller ikkje. Stykka smyg seg inn på deg og plutselig er du langt, langt vekke. So er det å halde tunga beint i munnen. Her gjeld det å klappe på dei rette stadane. Veldig fristande å klappe mellom kvart parti, men ein må bite det i seg. Når publikum først slepp bremsene får ein til gjengjeld høyre eit og anna «bravo». I ekstranumra går det heile over i nasjonalromantikk, noko som får salen i ekstase. Lettare paff får Utropia med seg ståande applaus og klapping i takt med musikken. Denne følelsen blei også behaldninga for kvelden. Utropia forlater lokalet ein smule forvirra, men glad.

VAKKERT VITNEMÅL

Christian Refsum
Ingen vitner for vitnet
Forlaget Oktober

TEKST **SIRI GASKI**

***Lyrikkens liv* - skrevet av Janss og Refsum, eller som lyrikkforeleseren min, til tomme blikk, sa: Christian og Christian - er læreboka som oftest fikk meg til å smile litt for meg selv mens jeg satt og pugget pensum, og enhver student burde vite å sette pris på slikt. Det var også hovedårsaken til at jeg ville lese *Ingen vitner for vitnet*. Og akkurat som Christian Refsum klarte å skrive en lærebok man nesten har lyst til å lese for gøy, har han også skrevet en roman man kan lese for å kunne nyte gleden i god lærdom.**

Historien i *Ingen vitner for vitnet* er god, men det som gjorde den til en stor leseropplevelse for min del, var mange små episoder, sideblikk og ting du har tenkt, men aldri har tenkt over at du tenker på. Detaljer som "Man orker ikke for mye av en slik person, men man blir på en måte oppstemt av at han finnes." eller setningen som nesten fikk meg til å le upassende høyt i all offentlighet: "På universitetet lærer man å føle stakkåndet opphisselse over å komme på en original, men treffende definisjon av et begrep som under én prosent av Norges befolkning har hørt om."

Jeg klagde til en venn om folk som snakker/skriver som om de har svelget fremmedordbøker, folk som bruker språket på en slik måte at alle flerstavelsesordene mister betydningen og mest av alt fremstår som neonskilt som hyller talerens kunnskap, og om motsetningen mellom dem og mennesker som kan bruke tilegnet kunnskap på en organisk måte, slik at henvisninger til franske teoretikere med navn de færreste kan uttale ikke virker som skryt, men heller underbygging av poenget man vil fram til. Derfor er det så deilig å lese setninger som "[...] man ønsker ikke å møte blikket hans, å se inn i *den andres ansikt*, som Levinas kaller det, [...]", å bli videreformidlet denne kunnskapen uten at det virker belærende, uten at man må ha en doktorgrad i Levinas for å forstå referansen.

Av og til, når jeg leser bøker jeg synes er eksepsjonelt gode, ender det hele opp med å uttrykke seg i fysiske reaksjoner: jeg må legge boka fra meg, strekke på armene, jeg blir ute av stand til å sitte stille, jeg må stoppe opp og skrive noe selv, og om jeg er alene hender det at jeg rett og slett må hoppe en stund. Denne boka førte til alle de ovenstående reaksjonene, samt et par til som vi ikke trenger å gå nærmere inn på. La oss bare slå fast at denne boka, og Refsum, nesten får meg til å ville flytte til Oslo for å gjøre ferdig allmennlitteraturgraden min, og mitt forhold til Oslo tatt i betraktning, sier det sitt.

SKIFTENDE IDENTITET

Carl Frode Tiller
Innsirkling
Aschehoug

TEKST **JOEP AARTS**

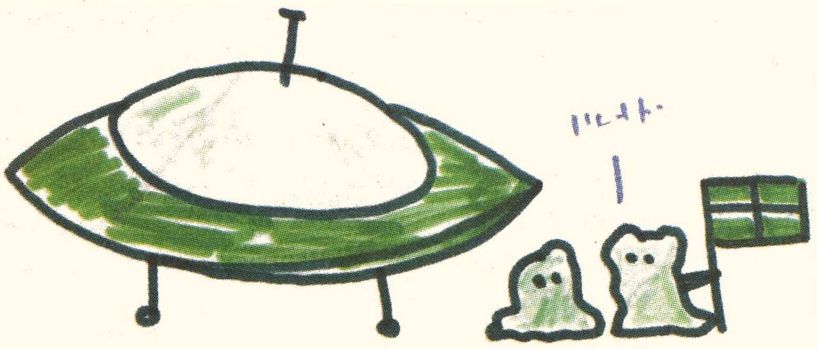
En annonse i avisen. David har mistet hukommelsen og alle som har kjent ham blir bedt om å skrive brev til ham for å få ham til å huske hvem han var/er. Spensten i oppbygningen til Carl Frode Tillers tredje roman, blir skapt av at vi ikke bare får lese tre av disse brevene, men samtidig får et innblikk i brevskrivernes nåværende liv og personlige kriser. Denne konstruksjonen gjør at vi får vite mye mer enn tidsrommet på et par uker skulle tilsi.
Romanens tematikk kretser rundt hvordan en persons livhistorie blir farget av hvordan andre mennesker oppfatter og tolker felles opplevelser. I og med at vi aldri får høre hva David selv har å si, er vi prisgitt de tre fortellernes syn på hans ungdom, og deres nåværende liv som påvirker tolkningen av fortida.

Forholdet mellom foreldre og barn, og mellom venner, utforskes og problematiseres. Personer krangler motvillig og uten forståelse for hverandre, fanget i ordvekslinger som utarter seg, etterfulgt av skam og skyldfølelse. Hovedpersonene fremstår som forstyrrede individer som balanserer på grensen til nervesammenbrudd uten som leser helt å kunne være sikker på om det ikke er helt vanlige mennesker det dreier seg om. Det er ofte direkte smertefullt å lese Tillers tekst og det kunne fort ha blitt for ensidig svartsynt, hadde det ikke vært for hans psykologiske skarpsinn.

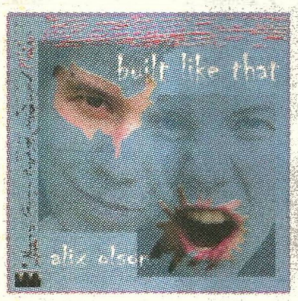
Språket blir aldri påtrengende, Tiller skriver en rett frem og tydelig prosa uten fakter og pretensiøsitet. Med sylskarp tydelighet blottlegger Tiller svikten i mellommenneskelig kommunikasjon. Personskildringene er troverdige inntil det skumle, og dialogene er pinlig realistiske. Tiller eier en kombinasjon av innsikt og talent som man må se lenge etter i moderne norsk litteratur. I tillegg virker det som om romanen er skrevet uten nevneverdig anstrengelse, noe som gjør lesningen innbydende.

Det finnes en del løse tråder og en del informasjon som man selv må tolke og sette i perspektiv. Det som kunne vært en svakhet ved romanen blir nettopp en styrke. Disse trådene oppfattes ikke som uforløst men bidrar til romanens dybde. De gir rom for flertydighet og tolkning, og er med på å skape driv og spenning i fortellingen. Tiller har uttalt i intervjuer at denne romanen utgjør første del av et større prosjekt, og det er bare å glede seg til fortsettelsen.

KONTAKT OSS PÅ
UTROPIA@UTROPIA.NO
ELLER PÅ TELEFON
776 45900

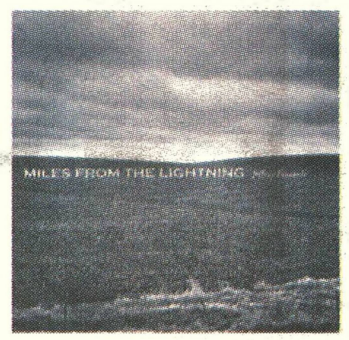
UTROPIA ANBEFALER TING DU IKKE HAR

Alix Olson
Built Like That/Independence Meal
Subtle Sister Productions

TEKST **SIRI GASKI**

Har du allerede stiftet bekjentskap med Ani, Tori, Dar, Tegan & Sara og Melissa (Ferrick, ikke Etheridge, man har da litt smak), er det helt klart på tide at du utvider musikksamlingen din til også å inkludere Alix Olson. I motsetning til de andre, er ikke Alix en kvinne med gitar og/eller piano, hun er kvinne med stemme og rim. Spoken word er ikke mye kjent i Norge, men Alix - man er da på fornavn med sine feministiske forbilder? – har, sammen med laget sitt, vunnet USA-mesterskap i poesislam, og hun har også redigert en antologi med slam poesi. Hun har så langt gitt ut to album, *Built Like That* og *Independence Meal*, hvorav det første er mer spoken, mens det andre er noe mer musikalsk. Anbefalte spor å høre på er "Eve's Mouth", "Subtle Sister", "Kindness and Rage", og - for deg som ikke er redd for stygge ord eller småblasfemisk innhold - "Cute for a Girl". Du skal være særs optimistisk om du tror du finner disse CD-ene på Platekompaniet, men prøv CDbaby.com, verdens søteste onlinesjappe, med den beste ordrebekreftelsesmailen du noensinne kommer til å få

Jeffrey Foucault
Miles From The Lightning
Marrowbone Music

TEKST **SIRI GASKI**

Mørketidsdeprimert? På jakt etter noe som kan hjelpe? I forstand "musikk som, om mulig, senker deg enda lenger ned i mørket"? Lyst å høre på noe annet enn Josh Ritter og Songs: Ohia? La meg introdusere deg for min nyeste musiker- og "du skriver om livet *mitt*, ikke sant?"-venn, Jeffrey Foucault. Denne vakre, vakre mannen (og nei, jeg vet ikke hvordan han ser ut, men du verden, som skjønnheten kommer innenfra) lager nydelige sanger med fantastiske tekster. Og selv om jeg nok vanligvis ville anbefalt hans nyeste CD, *Ghost Repeater*, er det ingenting som er så mørketidsvakkert som *Miles from the Lightning*, selv coveret ser passende deprimert/depressivt ut. Og sangene, fra bittervakre "Secretariat" til "I'm Alright" til den uovertrufne "Battle Hymn (of the College Dropout Farmhand)" er av typen som sniker seg inn under huden din og blir der, selv etter at sola kommer tilbake og snøen har smeltet. Foucault er heller ikke særlig Platekompanivennlig, og Amazon hevder de ikke får tak i CD-en, så prøv CDbaby.com.

FAMILIEN HØSTKRABBE

av Harald B. Zeigler

AB VIA

Hørt på desken
– Hvorfor spiser du polarbrød?
– Fordi jeg bor i den arktiske Barentsregionen, vel.

Hørt på desken II
– Vi skal ikke bruke den delen av hylla, for den ødela jeg nettopp.

Hørt på desken III
– Kunne du tenke deg å ha legitimitet utenfor Kabul?

Hørt på desken IV
– Det er ingen som husker navnet på det konsulentfirmaet.
– Kanskje det er PooperCorpWaterHouse? Eller var det HouseWaterSupriseCoopers?

Hørt på desken V
– Jeg er manisk brukervennlig!

Utropia om 10 år
Etter mye om og men har institutt for arktisk-filosofisk diskurs bestemt seg for legge ned undervisninga i de store spørsmål og satse fulltid på de nære ting. Instituttet har den siste tiden ikke hatt studenter og de fleste ansatte har sluttet. De eldre herrer ønsker ikke å legge de langvarige konflikter på is, men satser heller på å utvide skyttergravene rundt kontorene sine.
– Det er viktig å huske hva som er viktig, mumler professor Blåsen og professor Nakken under hjelmene.

Utropia om 50 år
Kommunikasjonsavdelingen ved Universitetet i Tromsø lanserte i går sin nye markedsstrategi. Strategien går ut på å reise tilbake til steinalderen med tidsmaskin for å reklamere for Universitetets arktiske Barentsbachelor i polarorientert spansk gjennom å risse inn promotering i fjellhuler og lignende. – Vi har gjennom nøye samtaler med samtlige reklamebyrå funnet ut at helleristninger er skikkelig in blant ungdommer for tiden, sier Svein-Pomba Bombevik.

STØTT STUDENTER INTERNASJONALT

KRONIKK
TEKST: KARIANNE AUSTNES
FOTO: ARKIV

Situasjonen for studenter i Burma, Colombia, Vest-Sahara og Zimbabwe har i 2007 vært svært vanskelig, og selv om det i perioder har vært fokus på situasjonene i noen av disse landene blir konfliktene dessverre fort glemt. Gjennom SAIH kan norske studenter vise sin støtte til studentene og deres kamp for retten til utdanning, for demokrati, menneskerettigheter og ytringsfrihet.

Over store deler av verden møter studenter motstand i kampen for bedre forhold, og de blir ofte sett på som en trussel mot den regjerende politiske makten i landet. Historien og nåtiden gir derimot flere eksempler på hvordan studentkamp har vært en ressurs for et land, hvordan studenter har kjempet en modig kamp for demokrati og menneskerettigheter og har slik vært med på å endre sitt eget samfunn.

Årsmøtet i SAIH er organisasjonens øverste organ, hvor alle SAIHs medlemmer kan stille med delegater. SAIHs årsmøte 2007 vedtok enstemmig en resolusjon for å vise sin støtte til studentene i Burma, Colombia, Zimbabwe og Vest-Sahara. Vi stiller følgende overordnet krav til norske myndigheter: Norge bør anerkjenne og aktivt støtte studenter som kjemper for sin rett til utdanning, å organisere seg, menneskerettigheter, demokrati og ytringsfrihet.

Kastet ut av studenthyblene

Det er hittil i år rapportert om flere mishandlede og arresterte studentpolitikere i Zimbabwe enn hele 2006 til sammen. Kollektiv avstraffelse har også blitt benyttet i år. 9. juli 2007, en uke før eksamensstart, ble alle studenter som bor i hybelhus på Zimbabwes største universitet, University of Zimbabwe (UZ), kastet ut. Utkastelsen kom to dager etter at noen studenter hadde demonstrert på universitetsområdet. Demonstrasjonen ble holdt i protest mot at myndighetene økte semesteravgiften. Høstsemesteret i Zimbabwe begynte 10. september, og ingen studenter har så langt fått flyttet tilbake til hyblene sine.

SAIH mener Norge bør kreve at zimbabwiske myndigheter respekterer studenters og akademikeres rettigheter, og at alle studenter ved University of Zimbabwe får komme tilbake til hyblene sine.

Studentledere fengslet

Burma har vært styrt med jernhånd av ulike militærregimer siden 1962 og regnes som et av verdens verste diktaturer. Studentene i Burma har gjennom historien hatt en ledende rolle i den burmesiske demokratibevegelsen, og det siste året har man sett et fornyet engasjement i demokratibevegelsen inne i Burma. Min Ko Naing og tolv andre studenter ble i august fengslet etter å ha deltatt på fredelige demonstrasjoner mot militærregimets prisøkninger. Det er grunn til å mistenke at Min Ko Naing og andre arresterte blir utsatt for tortur.

SAIH mener Norge offentlig bør fordømme fengslingen av fredelige demonstranter i Burma, og kreve deres løslatelse, og i all dialog aktivt påpeke Kinas, Indias og øvrige land i regionens ansvar for å fremme burmeseres rett til kamp for demokrati og menneskerettigheter.

Drapstrusler

Siden nyttår har flere colombianske studenter mottatt drapstrusler fra paramilitære grupperinger, blant dem Fernando Ruíz, tidligere studentrepresentant i universitetsstyret ved Universidad Sur Colombiana. Disse drapstruslene er ikke enestående tilfeller, men en del av de paramilitære gruppenes systematiske voldskampanjer mot organiserte studenter. Det er en reell mulighet for at disse truslene blir satt i verk, og det har de siste årene vært en rekke drap på studenter i Colombia.

SAIH mener Norge bør kreve at colombianske myndigheter sørger for sikkerheten til colombianske studenter og studentledere, og arbeide aktivt for å bedre de colombianske studentenes situasjon og klart ta avstand fra voldsbruken mot dem.

Systematisk overvåking

I følge FN er Vest-Sahara Afrikas siste uløste kolonispørsmål. Saharawi-folkets rett til selvbestemmelse og frihet har blitt understreket i flere resolusjoner fra FNs Sikkerhetsråd og generalforsamling, men saharawiske elever og studenter som gir uttrykk for at Vest-Sahara skal være selvstendig blir fra marokkanske myndigheters hold møtt med systematisk overvåkning, diskriminering, utvisning fra lærestedene og vold. I mai i år angrep marokkansk politi demonstrerende saharawier ved universitetene over hele Marokko. Flere titalls studenter ble skadd og arrestert. Så sent som i slutten av oktober i år ble det satt opp politikontroller rundt de saharawiske studentleilighetene i Marrakech.

SAIH mener Norge bør kreve at saharawiske studenter fritt skal få uttrykke sine ønsker om et selvstendig Vest-Sahara, uten å måtte frykte for sin sikkerhet eller fremtidige studieplass. Norge bør videre kreve at Marokko snarest avslutter sin ulovlige okkupasjon av Vest-Sahara, slik at saharawiere i okkupasjon og i eksil kan få bygge seg en ny framtid i et fritt hjemland. Norge bør også sette et eksempel ved å ha diplomatisk representasjon fra Vest-Sahara i Norge.

Å være student er i mange land et privilegium. Hvorfor skal vi støtte privilegerte studenters kamp for sine rettigheter? Institusjoner for høyere utdanning har en viktig normdannende funksjon i samfunnet, både gjennom formidling av ideer og forskning og gjennom utdanning av fremtidens ledere. Som endringsaktører spiller studenter en viktig rolle i utviklingen av demokrati og respekten for menneskerettigheter i mange samfunn. Derfor mener SAIH at det er viktig å støtte studenters rett til å kjempe for sine rettigheter. Oppslutningen rundt resolusjonen viser at studenter i Norge er solidariske med studenter andre steder i verden, og engasjerer seg i deres kamp for retten til utdanning, for demokrati, menneskerettigheter og ytringsfrihet.

MENS VI VENTER PÅ NORD-NORGEBANEN

ONSDAG14. NOVEMBER

Redaksjonsmøte
Vi har lagd avis, ka *du* har gjort herre uka?
Driv, 20.00

TORSDAG 15. NOVEMBER

Litteraten: Bokslepp
Slipp bøkene fri, det er vinter!
Hovedbiblioteket, 20.00

Vidar Johnsen og Peter Nordberg
De (u)ansvarlige finner rett og slett ingen morsomheter å lire av seg her.
Kulturhuset, 21.00

FREDAG 16. NOVEMBER

Filmquiz
Smarte spørsmål for seriøse cinematikere
Driv, 20.00

Fedayi Pacha
Vi vet ikke hva dette er, men tøft er det nok!
Verdensteatret, 22.00

Dyrisk 2007
Grooarrr! Hør på musikk, redd dyrene!
Driv, 22.00

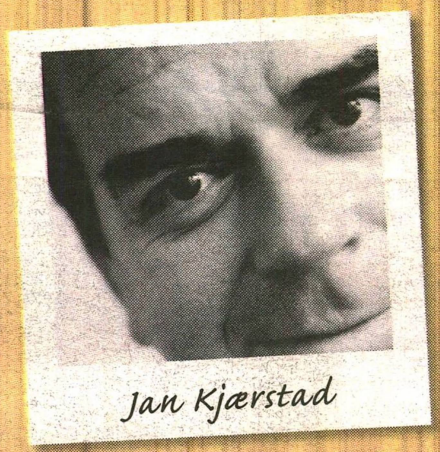
LØRDAG 17. NOVEMBER

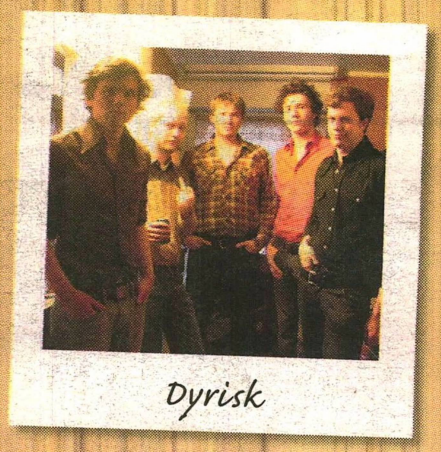
Lørdagsuniversitetet
Et Europa uten grenser. Et lørdagsuniversitet uten grenser for hva du kan lære?
Driv, 13.00

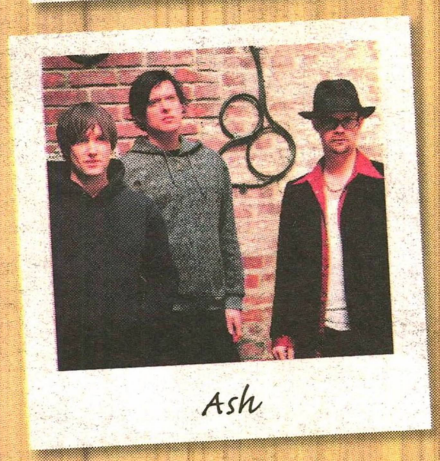
BK Tromsø - Kristiansund
Slå et begerslag for fred og volleyballspillende menn.
Tromsøhallen, 17.00

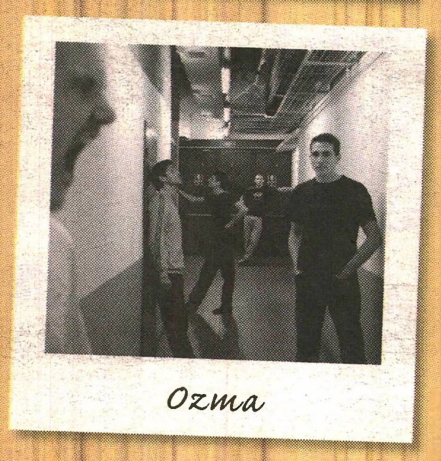
Tromsø Brass jubileumskonsert
Tromsø Brass jubilerer.
Puss messingen og bli med!
Verdensteatret, 18.00

Ash
Smash en Barents-Ash! (nei, vi vet ikke hva det betyr, men det høres jo fint ut!)
Driv, 22.00

Jan Kjærstad

Dyrisk

Ash

Ozma

Respatex m/ Trondheimsveien 16
Veggpanel eller musikk? Vi vet ikke. Og hvor er Trondheimsveien? Si det du!
Verdensteatret, 22.00

9100 DNGRZONE
Gi kidsa hip-hop før fotballen gir dem vrangforestillinger.
Kaos, 23.00

SØNDAG 18. NOVEMBER

Båtbyggingsforedrag
Sail away with me, darling!
Tromsø Museum, 13.00

"Tell Me No Lie"
VHS-en er død! Lenge leve videoen!
Tromsø Kunstforening, 17.00

MANDAG 19. NOVEMBER

Redaksjonsmøte
Vi har vaffel, vil du ha? Vi har saker til neste avis, vil du ha?
Desken, 16.15

Blåmandag
Blå børst bringer brutal bakrus.
Blårock, 20.00

TIRSDAG 20. NOVEMBER

Tirsdagsvin
Øl og vin blir *fin*.
Vin og øl blir *krøll!*
Driv, 18.00

ONSDAG 21. NOVEMBER

Vekselsang
Samisk teater for spesielt interesserte.
Kulturhuset, 19.00

TORSDAG 22. NOVEMBER

Litteraten: Jan Kjærstad
Get down med Jan Kjærstad.
HT, Scene Vest, 20.30

Ozma
Sære fremadstormende franskmenn jazzer for deg.'
Kulturhuset, 21.00

Baby Woodrose
Dansk dynamitt!
Blårock, 22.00

FREDAG 23. NOVEMBER

Engelsk aften
Symfoniorkesteret spiller på engelsk. Jørn-Bjørn leser dikt.
HT, Scene Vest, 20.30

Fredagsquizfinale
Finale for de kloke og de smale.
Driv, 20.00

Doctor Kataztrofa
Pling-plong, Atari og uds! Oppskrift på en kataztrofal kveld?
Verdensteateret, 23.30

LØRDAG 24. NOVEMBER

Lørdagsuniversitetet
En allmennpraktikers betraktninger om livet, døden og bio-medisinske og etiske grenser.
Driv, 13.00

SØNDAG 25. NOVEMBER

Sel i vann
Barentsselene dør som sild i Tysfjord-tønner. Se dem før de forsvinner!
Polaria, 12.00-17.00

Nord-Norsk Kunstmuseum
Mens Læstadius preker til samene, kan du la kunsten på NNKM snakke til deg.
12.00-17.00

MANDAG 26. NOVEMBER

Blåmandag
Velkommen til Strandgata øl & bøll!
Blårock, 20.00

Tirsdag 27. november
Tirsdagsvin
Drikk vin til daten bli fin! Og om daten allerede er fin, så kan du jo fortsatt drikke vin.
Driv, 18.00

Og forøvrig er vi av den mening at Hurtigruten burde skifte navn til Hurtigruta.